

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Przywódcy Centrolewu skazani na ciężkie więzienie od 1½ roku do trzech lat Tylko poseł Sawicki uniewinniony. — Motywy wyroku (Telefonem od naszego specjalnego korespondenta)

Warszawa. 13. I. (Sin) Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w procesie przywódców Centrolewu skazani zostali Lieberman i Barlicki po 2 i pół roku ciężkiego więzienia. Dubois, Mastek, Pragier, Ciołkosz i Putek po 3 lata, Kiernik na 2 i pół roku, Witos na 1 i pół roku, Bagliński na 2 lata. Oskarżonego Sawickiego sąd uwolnił.

Prokurator i oskarżeni złożyli apelację. Środek zapobiegawczy wobec oskarżonych, kaucja od 5—10 tysięcy złotych, został utrzymany w mocy.

Ostatnie chwile przed wyrokiem

Warszawa 13. I. Sin. Nastrój wyczekiwania, który trwał od soboty, doszedł dziś do punktu kulminacyjnego. Przepelniona sala tworzyła jedno kłębowisko nerwów i od godz. 11 do ostatniej chwili przed wydaniem wyroku wśród publiczności, jak i wśród adwokatów i na ławach dziennikarskich mówiono jedynie o wszystkich ewentualnościach wyroku. Krążyły najrozmaitsze pogłoski. Uderza niezmierną ilość ludzi na sali sądowej, w poczekalni i przed sądem. Policja i woźni sądowi nie mogą opanować porządku, tak, iż do ław dziennikarskich wprost nie można się było dostać. O godz. 11:30

WSZYSCY OSKARŻENI ZAJMUJĄ MIEJSCA

obok nich zasiadają wszyscy obrońcy, w pierwszych rzędach dla publiczności siedzą rodziny oskarżonych, dalej szereg posłów m. in. Róg, Piotrowski, Fidelius i poseł Arciszewski, który stara się stać tuż koło ławy oskarżonych.

PODNIECENIE DOCHODZI DO ZENITU, gdy o godz. 12:10 rozlega się dzwonek. Na salę wkracza razem z prezesem sądu Kamińskim komplet sędziów. Sędzia zapasowy Łaszkiwicz, jak również prok. Grabowski nie przybyli. Sędzia Leszczyński siedzi odwrócony bokiem od swoich dwóch kolegów, wpatrzony raczej na ławę oskarżonych. Ta pozycja sędziów już wywołuje pewien szmer na sali. Przewodniczący o godz. 12:12 przystępuje do odczytania wyroku. Już w pierwszej chwili, po odczytaniu słów o uniewinnieniu Sawickiego, gdy rzucono

PIERWSZE SŁOWA O SKAZANIU Z ART. 102 przez salę przebiega instynktownie słowo: och! Oskarżeni natomiast zachowali się

BARDZO SPOKOJNIE,

zbladł nieco jedynie poseł Lieberman, zagryzł mocno wargi poseł Ciołkosz, a były poseł Bagliński wychylił się z ław oskarżonych, wpatrując się ostro w oczy przewodniczącego, który odwrócił głowę.

Odczytanie motywów wyroku wywołało pewien pomruk na sali i podniecenie nawet wśród obrońców. W pewnej chwili przewodni-

czący musiał chwycić za dzwonek, wprowadzić nie dzwoniąc, gdy wyliczając zasługi Witos, Liebermana i Barlickiego objaśnił, że dlatego wyrok w stosunku do nich zostaje zmniejszony o pół względnie półtora roku.

Czytanie motywów trwało dwadzieścia kilka minut. Gdy wyrok został już odczytany, przewodniczący zadał pytanie co do apelacji. Wszyscy obrońcy bez porozumienia się wstają razem a jeden z nich oświadcza:

„ZGŁASZAMY APELACJĘ“.

Również i prokurator Rauze oświadcza, że zgłasza apelację. Gdy zakończone zostały wszystkie formalności w sprawie utrzymania dotychczasowego środka zapobiegawczego (dalsze zwolnienie za kaucją, poprzednio złożoną), komplet sędziowski szybko opuszcza salę. Publiczność na sali trwa kilka minut w jakimś unieruchomieniu. Zdaje się, że dotknął ją jakiś paraliż i

NIE MOŻE SIĘ OTRZĄSNĄĆ Z WRAŻENIA WYROKU.

Milczenie na sali przerwał poseł Ciołkosz okrzykiem „Niech żyje PPS!“ rozlegają się również okrzyki „Niech żyje Polska!“ i inne okrzyki, które nie nadają się do druku, gdyż

skierowane są przeciw sądowi.

Woźni i policja wobec zgęszczonego tłumy nie mogą sobie dać rady. Wszyscy pechają się ku oskarżonym.

Trwa to kilkanaście minut. Wreszcie woźni i policja zmuszają coraz natarczywiej do opuszczenia sali — publiczność tworzy szpalery dla przepuszczenia oskarżonych. Oskarżeni przechodzą wśród okrzyków na cześć sprawiedliwości. Dalsze demonstracje odbywają się przed gmachem sądowym. Wsiadającemu do samochodu Witosowi

Skutki wyroku

Jak wynika z wyroku, oskarżeni zostaną pozbawieni w razie uprawomocnienia tegoż praw politycznych, a więc zostaną skreśleni z listy posłów oraz z list adwokackich na okres dziesięciu lat. Należy jeszcze dodać, że kodeks rosyjski przewiduje katorgę, która odpowiada u nas ciężkiemu więzieniu, oraz aresztanckim „rotom“, które odpowiadają naszym domowi poprawy. Oskarżeni zostali zasadniczo skazani na katorgę, ale w uwzględnieniu okoliczności łagodzących na rotę aresztanckie, tj. dom poprawy.

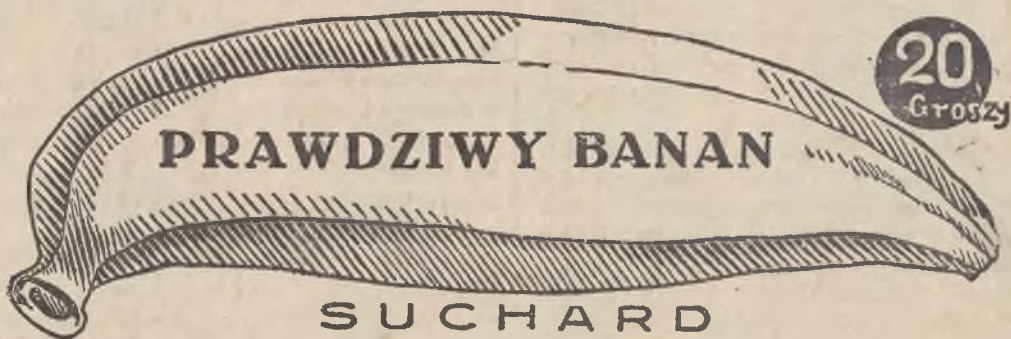
Bankiet na cześć oskarżonych odbędzie się w sobotę. W Sejmie mówiono dziś jedynie i nie mentowano wyrok.

Jakie są motywy zasądzenia

Prezes Hermanowski po odczytaniu sentencji ogłosił umotywowanie wyroku, w którym oświadczył m. in., co następuje:

Dażenie do obalenia rządu nie można uspra-

wiedliwić ani słusnością wystawionych przez zamachowców motywów ich działania, ani też słusnością zarzutów, jakie oni wysuwają przeciwko rządowi. Wobec tego cały materiał, przed-

„Zbadane przez Państwowy Zakład Badania Żywności i Przedmiotów Użytku“

stawiony przez obronę w tym kierunku, nie ma i nie może mieć znaczenia dla tej sprawy. W sprawie tej jedynym zadaniem sądu było rozstrzygnięcie zagadnienia: 1) Czy oskarżenia przeciwko Centrolewu pozaparlamentarnej zostały do obalenia rządu i 2) Czy w tych działaniach do tego celu posługiwali się środkami nielegalnymi.

To jest rzeczą niesporną, przyznali to sami przywódcy Centrolewu i wielu z pośród świadków odwodowych, że tzw. Centrolew pozaparlamentarny został zorganizowany nie tylko w celu obalenia w drodze walki ówczesnego rządu, ale i dla osiągnięcia celów szerszych, obalenia systemu rządzenia w Polsce. Obalenie systemu rządzenia in abstracto bezwarunkowo nie jest możliwe. Osiągnąć ten cel można jedynie zapomocą obalenia systemu w osobie piastujących w danej chwili władzę członków rządu ten system reprezentujących. Tak więc cała działalność Centrolewu pozaparlamentarnej nie budzi wątpliwości, chodzi tylko o ustalenie, jakimi środkami ten cel miał być osiągnięty a z wyłączeń przywódców Centrolewu w tej kwestji złożonej wynika, że zmierzali oni do tego celu jedynie w drodze legalnej przy wykorzystywaniu w granicach praw zagwarantowanych w konstytucji, uprawnień obywatelskich, swobody słowa, zgromadzeń i demonstracji oraz praw posłów odwoływania się do swoich wyborców. W świetle przewodu sądowego oświadczenia te nie odpowiadają rzeczywistości. Analiza treści enuncjacji, partyjnej pracy, odezw, ulotek, biuletynów partyjnych, przez oskarżonych niekwestjonowanych ustaliła niedozwolone metody walki w sferze działania poszczególnych partji. Swobodę słowa nadużyto wano w druku i na zgromadzeniach, uprawiano nie tylko rzeczową krytykę działalności rządu, ale uciekano się do środków demagogicznych, podburzając lub ośmieszając autorytet władzy, a przez to wywołując w społeczeństwie wrogię ustosunkowanie się do rządu. Znieważano najwyższych przedstawicieli władz, imputowano im świadome popełnianie przestępstw, podżegano do reagowania na zarządzenia władz, w drodze nielegalnych wystąpień masowych, podburzano tłum do poprowadzenia walki z własnym rządem w taki sposób, w jaki PPS prowadziła walkę niepodległościową z rządem zaborców, wreszcie podczas demonstracji nawoływano do nieuszanowania prawnych zarządzeń władz bezpieczeństwa publicznego, do stawiania czynnego oporu funkcjonariuszom policji, doprowadzając w ten sposób podburzony tłum do dokonywania gwałtów na osobach tych funkcjonariuszy.

Wbrew oświadczeniom oskarżonych i świadków odwodowych, partje wchodzące w skład Centrolewu w walce swej z rządem stosowały środki nielegalne. Związek obrony prawa, czyli Centrolew w walce swej dla obalenia rządu wkroczył na drogę bezprawia. Świadczą o tem demonstracje Centrolewu, odbyte w dniu 13-go sierpnia w Łowiczu, i 14 września w Warszawie i Toruniu. Kierownicy Centrolewu nie mogli nie przewidzieć, że rozruchy o ile wybuchną sponfaniecznie, nie będą mogły się odbywać spokojnie, albowiem na wiecach, które w dniu demonstracji miały się odbywać, mówcy musieli siłą rzeczy, jeżeli już nie wyraźnie podburzać, to choćby w granicach dozwolonych podniecić masę, co zresztą już zostało stwierdzone na przykładzie warszawskim w dniu 14 września 1930 roku.

Wobec powyższego sąd doszedł do wniosku, że przywódcy Centrolewu świadomie i umyślnie przyjęli jako środek działania niestosowanie się do pewnych zarządzeń władz bezpieczeństwa i uciekali się do aktów gwałtu wobec funkcjonariuszy policji, zarządzenia te wykonywujących a metody te zamierzali stosować w 22 miastach w dniu 14 września.

W świetle tych usiłowań uwidacznia się cel, w jakim Centrolew wyznaczył demonstracje w dniu 14 września. Zastosowanie taktyki uciekania się do przemocy w jednym i tym samym dniu w 22 miastach, rozrzuconych na całym obszarze państwa, było równoznaczne z wywołaniem w tych punktach rozruchów. Reasumując powyższe sąd uznał za ustalone, że jak to przyznają

przywódcy Centrolewu, walka pozaparlamentarna została zorganizowana w celu obalenia systemu rządzenia w Polsce w osobach sprawujących władzę członków rządu.

Twierdzenie obrony, że zamach Centrolewu był przedsięwzięciem niepoważnym, nie jest uzasadnione. Nieprzyznanie się oskarżonych do winy i zeznania świadków odwodowych przywódców Centrolewu, że Centrolew do zamachów nie dążył, nie może mieć znaczenia z uwagi na to, że tak oskarżenia jak i świadkowie są w tej sprawie zainteresowani nie tylko osobiście, ale i politycznie.

PRZY WYMIERZENIU KARY OSKARŻONYM sąd wziął pod uwagę, że w sankcji karnej z jednej strony należy z całą stanowczością podkreślić ogrom szkodliwych dla państwa skutków zamierzonych zbrodni, z drugiej zaś należy uwzględnić okoliczności łagodzące winę oskarżonych, a mianowicie, że występna ich działalność została unieszkodliwiona w samym jej zarodku, że artykuł 102 kodeksu karnego obejmuje tę samą sankcję czynu, związaną z obaleniem ustroju państwowego, zaś spisek oskarżonych do takiego obalenia nie dążył, że partje, do których oskarżenia należą, mają chlubną kartę w

U nerwowo chorych i cierpiących psychicznie łagodnie działająca naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” przyczynia się do dobrego trawienia, daje im spokojny wolny od ciężkich myśli sen. Ządać w apt. i drog.

walkach o niepodległość Polski, że oskarżeni Witos, Bagiński, Lieberman, Barlicki i Kiernik położyli większe lub mniejsze zasługi podczas tych walk, że w stosunku do żadnego z oskarżonych przewód sądowy nie dał żadnych podstaw do kwestjonowania ich lojalności i przywiązania do ojczyzny, że oskarżony Witos do brze się zasłużył ojczyźnie stając na czele rządu obrony narodowej w roku 1920 i że oskarżony Bagiński wykazywał wyjątkowe poświęcenie w swej działalności dla dobra kraju.

Z tych względów sąd jako karę wybrał średni tj. złagodzony w myśl art. 53 kodeksu karnego wymiar kary, w sankcji art. 102 część pierwsza kodeksu karnego ustanowiony, przy czym oskarżonemu Witosowi wyznaczył ze względu na powyżej wyznaczone okoliczności półtora roku, oskarżonemu Bagińskiemu dwa lata, oskarżonemu Liebermanowi, Barlickiemu i Kiernikowi dwa i pół roku, pozostałym po trzy lata.

(Dalsze szczegóły motywów wyroku na str. 3).

„Aż do jesieni 1935 roku” ... „Times” o rządach marsz. Piłsudskiego

Londyn 13. I. PAT. „Times” ogłaszają dziś na naczelnym miejscu obszerny artykuł swego warszawskiego korespondenta o „Polsce pod rządami marsz. Piłsudskiego”. Autor artykułu podkreśla, że w ciągu 6 lat system rządu, ustanowiony przez marsz. Piłsudskiego, oparował całkowicie administrację, doprowadził kontrolę armji do perfekcji i pozbawił całko-

wicie partje opozycyjne wszelkiego wpływu. Posiadając większość w obu izbach, rząd opierać się może na obecnym parlamencie aż do jesieni 1935 r. Rząd marsz. Piłsudskiego pracuje wytrwale nad opanowaniem sytuacji gospodarczej, co według „Times” udaje się w dużym stopniu.

Laval ograniczy się do rekonstrukcji swego gabinetu

Paryż 13. I. (B) Prezydent republiki Doumer przyjął dziś prezydentów Izby i Senatu, następnie Herriota, Bluma i Louis Marina, z którymi omówił sytuację w związku z kryzysem rządowym. Frakcja radykalna odbyła dziś posiedzenie, na którym omawiano kwestję ewentualnego udziału w rządzie. Uchwalono, że bez zgody partji żaden członek partji radykalnej

nie może przyjąć teki ministerjalnej. Wobec piętrzących się trudności koła polityczne sądzą, że Laval zaniecha zamiaru utworzenia rządu koncentracyjnego i obsadzi jedynie teki ministra spraw zagranicznych i wojny, pozostawiając wszystkich innych członków rządu na dotychczasowych stanowiskach.

Plebiscyt w sprawie przedłużenia prezydentury Hindenburga?

Berlin 13. I. (Sch) Przywódca zakonu Młodych Niemiec Mahraun wniósł do ministerstwa spraw wewnętrznych wnioski o przeprowadzenie w Niemczech plebiscytu ludowego nad kwestją przedłużenia okresu prezydentury Hindenburga. Równocześnie zwrócił się Mahraun z apelem do wszystkich związków i organizacji niemieckich o przyłączenie się do tego wniosku.

Centrum za Hindenburgiem

Berlin 13. I. PAT. Z inicjatywy hr. Westar-pa odbyła się wczoraj konferencja przywódców

partji ludowej, chrześcijańsko-socjalnej, Landvolku, stronnictwa państwowego, gospodarczego i bawarskiej partji ludowej. Zebrani uchwalili wyłonić komitet międzypartyjny w celu przygotowania akcji na rzecz kandydatury Hindenburga.

Komunistyczny kandydat na prezydenta Rzeszy

Berlin 13. I. PAT. Komitet centralny partji komunistycznej Niemiec uchwalił wystąpić z własnym kandydatem na stanowisko prezydenta Rzeszy.

Zbrojny napad na plebanję

Poznań. 13. I. PAT. Ub. nocą na plebanję ks. dziekana Pieprzyckiego w Radminie wtargnęło dwóch zamaskowanych bandytów z nożami. Ksiądz stawiał bandytom opór, uległ im jednak w końcu z powodu osłabienia, jakiego doznał po otrzymaniu kilku ran. Bandyci zrabowali szereg przedmiotów.

MIEDZYNARODOWY KARTEL WĘGLOWY NA WIDOWNI

Genewa, 13. I. (K) Dziś zakończone zostały 3-dniowe obrady komisji węglowej, w której prezentowane były wszystkie większe państwa, produkujące węgiel. Komisja jednogłośnie stwier-

dziła, że obecny kryzys na rynku węgla może być usunięty tylko przez osiągnięcie porozumienia międzynarodowego w sprawie utworzenia międzynarodowego kartelu węglowego.

Obywatelska uchwała kolejarzy amerykańskich

Nowy Jork. 13. I. (R) Amerykański związek kolejarzy wypowiedział się za wprowadzeniem na kolejach amerykańskich 6-godzinnego dnia pracy i równocześnie zgodził się na redukcję płac o 10 procent. Uchwała ta powzięta została w tym celu, aby przez to umożliwić ponowne przyjęcie do służby pół miliona bezrobotnych kolejarzy.

Tylko „uzupełnienie” ...

Czem jest bojkot Żydów w rękach endecji

„... Żydzi wola pogromy od bojkotu” — tak miał powiedzieć Louis Marshall, gdy znu Roman Dmowski w czasie swego pobytu w Ameryce (1918) przedstawiał, że w Polsce pogromów nie było i niema. „Zawsze to myślałem”, dodaje od siebie Roman Dmowski, powołując się na ową rozmowę, której treść każdy z rozmówców inaczej zresztą podaje. W uwadze tej dźwięczy jakby nuta doświadczenia, nabytego w ciągu lat kilkunastu. W roku 1912, po wyborach do 4. Dumy w Warszawie, kiedy to p. Jagiełło przedstawiciel bloku PPS, lewicy i Bundu, zgodził się przyjąć mandat wbrew woli znacznej większości wyborców kurji robotniczej i obalił kandydata obozu narodowego — wówczas to Narodowa Demokracja proklamowała bojkot Żydów. Coś na wzór niesporów sycylijskich, albo może nocy św. Bartłomieja, podczas której wyrżnięto hugenotów we Francji bez różnicy, wychodząc z założenia, że Bóg odróżnił już winnych od niewinnych.

Odpowiadało wówczas hasło bojkotowe szczególnie małomieszczaństwu polskiemu. Narodowa Demokracja wyzyskała w tym wypadku od dawna nagromadzone zawiści konkurencyjne, istniejące na nizinach życia gospodarczego w Królestwie i Galicji. Ale i na wyżynach społecznych przyjęło się to hasło. Tam dokonali przewartościowania wartości liberalizmu wolnomyslnicy Andrzej Niemojewski i Aleksander Świętochowski. Już bowiem przedtem „wyrzucono Żydów z postępu” i przystąpiono do budowy ogrodzenia dokoła zakonu literatury polskiej przed zgubnym wpływem żydowskim. Poszło zatem hasło bojkotu po kraju, a poszło w oprawie niebyłej. Była to mieszanina narodowej historjografii, chamberlainizmu, prymitywnych pojęć gospodarczych i swoistej histerji. Mówimy histerji, bo poza nieliczną grupą kramarzy, którym bojkot do różnie pomagał, reszta społeczeństwa uwierzyła weń, jak gdyby w jakieś uniwersalne remedium i balsam na wszystkie niedomagania narodu. Wystarczyło poprostu nienawidzić Żydów, albo zdobyć się na wysiłek kupowania w sklepach chrześcijańskich, które nawiasem mówiąc zaopatrywały się w towar z hurtowni żydowskich, a całość sama miała się złożyć.

Dotrmano tak do wybuchu wojny, poczem hasła bojkotowe, ożenione z szaleństwem wojennym i powojennym — dały nawet prawdziwe pogromy. Wszyscy pamiętamy tę atmosferę z lat 1917 do 1922. Zdaje się, że poczęło w niej brakować temu nawet nairdziejczym Polakom, bo w roku 1925 Obóz Narodowy, nie przeciwstawił się bynajmniej poważnie, owej słynnej ugodzie, którą zawierał z Żydami, czcłowy mąż tego obozu, Stanisław Grabski. Wszem wobec oświadczał p. Stanisław Grabski, autor książki „Państwo Narodowe”, że właściwym kierunkiem w Polsce, jest współpraca narodu żydowskiego z mocarstwem polityką polską, oraz, że „będzie dość miejsca dla rozwoju polskiego przemysłu i handlu bez konieczności rugowania żydowskich przedsiębiorstw” (oświadczenie w dniu 29 czerwca 1925 wobec dziennikarzy polskich we Lwowie) Zdumiał się na chwilę człowiek pospolity w Polsce, który się tyle o niebezpieczeństwie żydowskim był nasłuchał, a umęczony koszmarem tego niebezpieczeństwa — odetchnął jak gdyby po wypędzeniu zeń diabła. Zapytwał niejedyn, no co takie ilości energii narodowej na ten bojkot mobilizowano, skoro uгада miało go kończyć. Odpowiedział na to Roman Dmowski w dziele „Polityka polska” w roku 1925 wydanem, i wyjaśnił, że cały bojkot, cała ta, jak kto woli, wojna żydowska, do której wezwano pospolitego człowieka i inteligencję polską, to było tylko „uzupełnienie”, uzupełnienie wielkiej polityki Obozu Narodowego, akcją przeciwydowską. Wielką politykę, polegającą na zainicjowaniu współdziałania z Rosją i Francją, przeciwko Niemcom i Austrii,

— wówczas nierozumiała i niepopularną — zasłaniano przed pospolitym człowiekiem, a po kazano mu tylko Żyda, rzekomego sojusznika Niemców i wszystkiego co polskości wrogię, by pod tem hasłem poprowadzić społeczeństwo do wytkniętego celu. Była to jedna ze słynnych improwizacji politycznych Romana Dmowskiego. Improwizacja nawskróś machjawieliści. Skuteczność jej była niezwykła: „atmosfera natychmiast się oczyściła. Stanowisko nasze w społeczeństwie stało się tak mocne, jak bodaj nigdy przedtem. Położenie żywiolów, związanych z Żydami, zrobiło się trudnym” „... To nam dało większą swobodę działania — paraliżowania roboty austriacko-polskich niepodległościowców”... (Roman Dmowski, „Polityka Polska” str. 125).

Zdawało się, że rzecz taka nie powtórzy się więcej w polityce polskiej. Zdawało się, że niepodobna jest użyć drugi raz tego samego sposobu, że ludzie nie pozwolą sobie zwracać głowy takimi uzupełnieniami, skoro jako uzupełnienie polityki, prowadzącej do utrwalenia władzy Nar. Dem. w roku 1925 zrobiono słynną ugodę z Żydami i oświadczone, że będzie dość miejsca dla rozwoju polskiego przemysłu i handlu, bez konieczności rugowania żydowskich przedsiębiorstw.

Lecz oto Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego, która obradowała z końcem listopada 1931 r. proklamowała znowu walkę z niebezpieczeństwem żydowskim i bojkot Żydów, opierając swoje uchwały na przesłankach, jakby żywcem skopjowanych z dawnych czasów, wznawiając stare zawołania bojowe...

Nie byłoby tego wszystkiego, gdyby Obóz Narodowy był pozostał przy władzy...

(Dalszy artykuł nastąpi)

Dr. LUDWIK OBERLAENDER

Pięć ustaleń Sądu w motywach wyroku skazującego 10 b. więźniów brzeskich

Dlaczego został uwolniony poseł Sawicki?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 13. I. (Sin.) Z obszernych motywów wyroku w sprawie b. więźniów brzeskich podajemy dalszą część: Po omówieniu metod działania Centrolewu sąd uznał za ustalone: 1) że, jak to przyznają przywódcy, Centrolew pozaparlamentarny został zorganizowany celem obalenia systemu rządu w Polsce w osobie sprawujących władzę członków rządu, 2) że wyznaczone na dzień 14 września 1930 r. demonstracje, jak to również przyznają przywódcy Centrolewu, były jednym z etapów walki do tego celu zmierzającym, 3) że w zamierzeniach przywódców Centrolewu podczas tych demonstracji przemoc fizyczna w stosunku do funkcjonarjuszów władzy bezpieczeństwa świadomie i celowo miała być stosowana, 4) że zastosowanie przemocy w rozmiarach zamierzonych na dzień 14 września 1930 r. wobec celu, w jakim ona miała być stosowana zawierała znamiona czynu zbrodniczego w części III art. 100 kk, zakazanego, 5) że kierownicy Centrolewu przez samo wyznaczenie w tym celu demonstracji ujawnili swój występny zamiar.

Poza granice ujawnienia zamiaru Centrolew pozaparlamentarny nie wyszedł. Plany Centrolewu zostały pokrzyżowane przed 14 września 1930 r. przez rozwiązanie ciał ustawodawczych, zaarrestowanie niektórych przywódców partji i zarządzenia władz bezpieczeństwa w kierunku ograniczenia rozmiarów demonstracji. Wobec tego i z uwagi na konstrukcję art. 50 kk, określającego przygotowanie, jako już naszykowanie środków, należy uznać, że działalność Centrolewu w stadium przygotowania weszła. Z tego względu przywódcy Centrolewu i ci jego członkowie, którzy wiedzieli nie tylko o jego celu (obalenie rządu) ale i o środkach działania (drogą przemocy) winni odpowiadać nie za przygotowanie zamachu, jedynie za przy-

nalność do spisku, zawłazanego w celu dokonania zbrodni w części III art. 100 kk, przewidzianej, a więc z art. 102 kk.

Z ustaleń, złożonych na przewodzie sądowym przez samych przywódców Centrolewu wynika, że wszyscy członkowie Centrolewu, a więc wszyscy członkowie partji wchodzących w jego skład musieli wiedzieć do jakiego celu zmierza Centrolew — do obalenia rządu. Ale siłą rzeczy nie mogli być oni wszyscy wtajemniczeni co do środków, jakimi Centrolew będzie do tego dążył (przemoc). Wykluczają to nie tylko wymagania konspiracji, ale i dążenia Centrolewu do wciągnięcia jak najszerszych mas do swojej akcji. Jeśli więc nie wszyscy, zwyczajni członkowie Centrolewu wiedzieli o używanych środkach działania Centrolewu, to musieli o tem wiedzieć członkowie komisji porozumiewawczej, bo każda uchwała musiała zapadać jednomyślnie, wszyscy członkowie naczelnych organów poszczególnych partji, bo komisja porozumiewawcza nie była w stosunku do nich organem nadrzędnym i wreszcie wybitniejsi zaufani i aktywni członkowie poszczególnych partji, którzy musieli celowo i świadomie wprowadzać w czyn na miejscu uchwały komisji porozumiewawczej.

Wszyscy oskarżeni, prócz Sawickiego, odpowiadają tym warunkom, tak ze względu na swoje stanowisko oficjalne w partjach, jak i stanowisko faktyczne. Wszyscy oni, oprócz Sawickiego, brali udział w kongresie krakowskim, jak stwierdził prezes Stronnictwa Chłopskiego świadek odwoławczy Wrona, Sawicki nie cieszył się pełnym zaufaniem członków zarządu tego stronnictwa. Wobec powyższego sąd uznał, że w stosunku do wszystkich oskarżonych, oprócz Sawickiego wina ich z art. 102 kk. została udowodniona.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Warszawa. 13. I. (Sin.) Prawdopodobny przebieg pogody na czwartek, 14 bm.: Wyżyna małopolska, Śląsk, Podhale. Tatry i Małopolska wschodnia, rankiem chmurno i mgliście, nocą lekki mroz, w ciągu dnia temperatura w pobliżu i nieco wyżej zera, słabe wiatry południowe.

—ośo—

Znowu mord polityczny w Sofji

Wiedeń. 13. I. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Sofji, że po nieudalym zamachu na przywódcę grupy Protogerowa, Todorowa, dokonano znowu dziś zamachu na zwolennika tego Toczkowa. Zamach nastąpił na jednej z ulic Sofji. Sprawca oddał do Toczkowa 7 strzałów i położył go trupem na miejscu. Morderca usiłował zbiec, zdołano go jednak ująć.

Wiedeń. 13. I. PAT. Z Semmeringu donoszą, że toczy się tam od kilku dni mecz szachowy między Bogolubowem a Spielmanem. Stan po

Ku zjednoczeniu republik środkowo amerykańskich

Wiedeń. 13. I. PAT. „N. W. Abendblatt” donosi z N. Jorku: W mieście Guatemala rozpoczęły się rokowania między przedstawicielami republik Guatemala, Nicaragua, Honduras, Costarica i San Salvador, celem utworzenia wspólnej republiki środkowo-amerykańskiej na podstawie wspólnej rasy, wspólnej historii i wspólnej religii.

Niszczący huragan w Stanach Zjednoczonych

Birmingham. 13. I. (Stan Alabama) PAT. Na pograniczu stanów Alabama i Missisipi szalał wczoraj wieczorem tornado, który wyrządził wielkie spustoszenia. Kilka osób poniosło śmierć. Zgórą 100 osób odniosło rany.

4-ej rundzie jest następujący: Bogolubow 2 i pół punkt, Spielman pół pkt.

Z DNIA

Wyrok — i co dalej?

Wczoraj zapadł przed sądem okręgowym w Warszawie oczekiwany z niezwykle napięciem wyrok w procesie o przygotowanie zamachu stanu, wyłoczony jedenastu przywódców tzw. Centrolewu. Z wyjątkiem posła Sawickiego, który zresztą odgrywał w procesie drugorzędą rolę, wszyscy prononsowani re prezentanci polskiego socjalizmu i polskiego ruchu ludowego, którzy zasiadali na ławie oskarżonych, zostali skazani na kary od trzech lat do półtora roku więzienia. Jest to naturalnie wyrok tylko pierwszej instancji, który może jeszcze w dalszym toku przewodu procesowego ulec zmianom, w każdym, jednak razie trzeba się z nim narazie liczyć jako z pewnym faktem — politycznym.

W powodzi najrozmaitszych zdań i opinii, wypowiedzianych w ciągu tego procesu, który do historii Polski porozbiorowej wejdzie prawdopodobnie pod mianem „procesu brzeskiego“, padło też i pytanie, czy cały ten proces był — potrzebny. Potrzebny — w znaczeniu oczywiście nie zwyczajnym, nie ze stanowiska ustawy karnej, ale z punktu widzenia niejako państwa i interesów państwowych. Rzecz jasna, że przestępców należy karać, a oskarżyciel publiczny jest po to, ażeby każdego bez wyjątku złoczyńcę stawiał przed właściwe forum sądowe. Ale nie ma chyba co do tego żadnych wątpliwości, że oskarżeni w procesie „brzeskim“ zwykłymi przestępcami nie byli. Zarzucone im czyny miały charakter wyłącznie polityczny, tam otóż, gdzie idzie o polityczne przestępstwa, musi być rzecz traktowana nietylko ze stanowiska ustawy karnej, ale także — bodaj czy nie bardziej jeszcze — ze stanowiska politycznego. Zachodzi tedy ogromnie uzasadnione pytanie, czy z tego właśnie, politycznego punktu widzenia było wskazanem wystawiać na widok publiczny całą Polskę i całego świata — tragiczny obraz naszej rzeczywistej rzeczywistości.

Bo i cóż? Wyrok zapadł — i co dalej? Teoria prawa karnego wychodzi z założenia, celowości wyroku i orzeczonej nim kary. Kara ma zło czynić unieszkodliwić, na jakiś czas lub na zawsze odseparować od społeczeństwa, ma zło czynić odstraszyć od powtórzenia czynu, ma go poprawić, itp. W procesie politycznym celowość wyroku i kary wygląda naturalnie inaczej, zasadniczo jednakowoż także i w procesie politycznym wyrok i kara muszą być celowe, muszą mieć jakiś sens, jeśli cały odnośny proces nie był wogóle sensu pozbawiony. W naszym wypadku — стоимy po procesie akurat tam, w tem samym miejscu, gdzieśmy się znajdowali przed procesem. Polska rzeczywistość była taka sama przed rokiem i przed pół rokiem, jaką jest i dzisiaj, po ogłoszeniu wyczekiwanego z takim napięciem wyroku. Oba obozy — obozy! — stoją nadal naprzeciwko siebie w pełnym rymsztunku bojowym, z olbrzymieni przedewszystkiem zapasami trujących gazów otchłannej nienawiści...

Jaki z tego wynika morał? Morał bardzo jasny i bardzo prosty, ale właśnie dlatego — utopijny... Trzeba naturalnie przerzucić mosty porozumienia ponad zięjącymi przepaściami rozdarcia, trzeba do pracy przy nawie państwowej zjednoczyć wszystkie ugrupowania i wszystkie elementy państwowo lojalne, mniejszości narodowych nie wyłączając, ażeby w ten sposób położyć wreszcie kres — wojnie do mowej. Trzeba... Tylko, że w takich sytuacjach, zarówno na terenie życia państwowego jak i międzynarodowego, znacznie łatwiej jest o diagnozę, aniżeli o terapię... W polityce światowej również dobrze wiemy, co należałoby uczynić, ażeby przetrwać chaos we współżyciu narodów i w gospodarce światowej. Recepta jest dziecinnie prosta... Trzeba „tylko“ wkroczyć na drogę pokojowej współpracy państw i narodów, a w dziedzinie gospodarczej — zacząć realizować zasady planowej gospodarki w skali światowej. Nic więcej... A jednak — nikt narazie nie zdołał wymyśleć

Samoloty japońskie bombardują miasta chińskie

Na zdjęciu widzimy ładowanie bomb na samolot japoński, który zaatakował niebronione się miasto Czinczau.

W obronie autonomii gmin żydowskich i przeciw zacieśnieniu ich kompetencji

Wniosek nagły sjonistów w Radzie gminy żydowskiej w Krakowie. — Zakończenie obrad nad budżetem

Kraków, 14 stycznia

Na odbytem we wtorek wieczór posiedzeniu Rada gminy żydowskiej uporała się wreszcie — po siedmiu posiedzeniach plenarnych! — z preliminarzem budżetu na rok 1932, a raczej na końcowych dziewięć miesięcy tego roku. Pierwszą część posiedzenia wtorkowego zajęła dyskusja szczegółowa nad końcowymi działkami budżetu, poczem rozpoczęło się żmudne kilkunastogodzinne głosowanie nad zgłoszonymi w trakcie dyskusji poprawkami i rezolucjami.

Pierwsze głosowanie odbyło się nad następującym wnioskiem nagłym, zgłoszonym przez radcę Lauterbacha (sjonista) w myśl przemówienia radcy dra Schwarzbarta w czasie ogólnej debaty budżetowej:

„Rada Żydowskiej Gminy Wyznaniowej w Krakowie pomna wielkich tradycji autonomii żydowskich gmin wyznaniowych w Polsce stwierdza z głębokim żalem, iż tradycja ta załamała się w ostatnim ustawodawstwie naszym odnośnie do autonomii gmin żydowskich w Polsce.

W szczególności Rada stwierdza, że paragraf trzeci rozporządzenia o statucie gmin żydowskich w Polsce, jakoteż dalsze rozporządzenia wykonawcze zacieśniały kompetencje gmin żydowskich w zakresie spraw religijnych i wyłączają z kompetencji tej w zupełności potrzeby społeczne i narodowo-kulturalne społeczeństwa żydowskiego w Polsce.

Rada uchwała wszcząć na właściwej drodze szeroko zakrojoną akcję obywatelstwa żydowskiego, celem rozszerzenia kompetencji gmin żydowskich na sprawy społeczne i narodowo-kulturalne i cofnięcia przez władzę tych wszystkich przepisów które koldują z prymitywnymi podstawami demokracji i ze zasadą autonomii, zagwarantowanej gminom żydowskim“.

Przewodniczący Dr. Fischlowitz poddał pod głosowanie nagłość tego wniosku, za którą o-

świadczyło się 9 głosów (sjonisci, Mizrachi, rękodzielnicy i Bund); przeciw nagłości padło również 9 głosów, wobec czego wniosek upadł. Podobny wynik głosowania (z drobnymi uchyleniami spotkał większą część poprawek do budżetu, zgłoszonych przez opozycję. Jedyne uchwalono wniosek radcy dr. Schreibera o podwyższenie subwencji dla bezrobotnych na 10.000 zł. Wniosek ten uzyskał wprowadzenie tylko głosy opozycji i rękodzielników, jednak kiedy na żądanie wnioskodawcy przewodniczący zapytał, kto jest przeciw wnioskowi, członkowie większości nie mieli odwagi głosować przeciw, iakkolwiek w wykrzyknikach swoich występowali przeciw temu wnioskowi. Upadł tylko dodatek dra Schreibera do tego wniosku, by rozdział subwencji dla bezrobotnych przekazać „kulturamtowi“.

Po skończonym głosowaniu, którego szczególny, obfitujący w charakterystyczne dla stosunków kahalnych momenty, podamy w następnym numerze, radca dr. Schwarzbart przypomniał sprawę wniosku sjonistycznego w sprawie autonomii i wobec faktu, że regulamin Rady nie przewiduje automatycznego przekazania wniosku nagłego, który upadł, do dalszego załatwienia, zaproponował wybór komisji celem rozpatrzenia tego wniosku.

Rada wybrała jednomyślnie tę komisję, powołując do niej radców: dra Schwarzbarta (sjonista), Kliegera (Mizrachi), Goldfarba (rękodzielnik), Stempla (Aguda) i Ornsteina (Charajdim).

Oczekiwać należy, że komisja ta zajmie się niezwłocznie rozpatrzeniem tak doniosłej dla żydostwa polskiego sprawy i przygotuje w najbliższym czasie wniosek na plenum, odpowiadający żywotnym interesom zarówno gmin żydowskich, jak i całej ludności żydowskiej. Fakt nie poparcia nagłości tej sprawy przez większość agudowsko-charajdowską, wzbogaci jeszcze o jedną kartę niezbyt chlubne dzieje tej większości w naszym kahal...
— TARNÓW. W sobotę 16 bm. przyjeżdża do Tarnowa p. dr. J. Hollaender z Krakowa celem wygłoszenia referatu o Makkabjadzie i zorganizowaniu „Młosty Makkabjady“.

sposobu urzeczywistnienia tak jasnych i samopoznajnych przez się zrozumiałych zaleceń. Podobnie tragiczny — choć zupełnie innego charakteru problem przeżywa i Polska dzisiejsza. (b)

DZIAŁ GOSPODARCZY

Orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach gospodarczych

NADAWANIE PRZESYLEK KOLEJOWYCH.

Zwyczaj handlowy, stwarzający instytucję faktycznych nadawców w odróżnieniu od nadawców wpisanych w listach przewozowych, jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami i nie może być uwzględniony. (Orz. 19. II. 1931).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ WŁAŚCIELI SAMOCHODU.

Właściciel samochodu, którego kierowca, — chcąc wyprzedzić jadący przed nim pojazd, mimo, że z przeciwnej strony nadjeżdżał również pojazd, zbliża się do pojazdu wyprzedzanego, — odpowiada za szkodę, wynikłą ze splotenia się koni pojazdu wyprzedzanego. (Orz. 4. XII. 1930).

WYNAGRODZENIE ZA GODZINY NADLICZBOWE.

Jeżeli się strony wyraźnie umówiły na 9 godzin pracy dziennie, a nie omówiły wynagrodzenia za godzinę nadliczbową, to jednak wyraźnie omówione wynagrodzenie obejmuje oczywiście i zapłatę (pojedynczą) za tę 9-tą godzinę. Jeżeli ustalono, że pracownik poza umową otrzymał mieszkanie i podwieczorki, że te świadczenia wyrównały w zupełności podwyżkę ustawową za nadliczbową godzinę pracy, to nie należy się wynagrodzenie za nadliczbowe godziny. (Orz. 25. III. 1931).

W sklepach delikatesów, połączonych z podawaniem przekąsek i potraw, praca w godzinach nadliczbowych jest normalną ilością tych nadliczbowych godzin pracy stałą i nie ulegającą znacznieszym wahaniom — nie można więc zasadniczo wykluczyć możliwości zawarcia umowy, oznaczającej z góry wynagrodzenie za pracę 8-godzinną, tudzież za pracę w godzinach nadliczbowych. (Orz. 14. I. 1931).

Roszczenie o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe winno być zgłoszone w czasie trwania stosunku służbowego, a nie dopiero po rozwiązaniu go, gdyż takie postępowanie sprzeczne jest z zasadami dobrych obyczajów i użyteczności w obrocie, a z drugiej strony wyklucza

możność stwierdzenia rozmiaru tej pracy w godzinach nadliczbowych. (Orz. z 24. XI. 1931).

POTRĄCENIE ZASIŁKU Z KASY CHORYCH

Pracodawca władny jest potrącić z wynagrodzenia pracownika umysłowego zasiłek, jaki tenże w czasie swej choroby otrzymał z Kasy Chorych (Art. 19 ust. 2 rozp. o umowie o pracę prac. umysł.). Okoliczność, iż nie stracił zasiłku, wypłacanego przez Kasę Chorych przy poprzednich chorobach nie wskazuje jeszcze wcale na to, że tego potrącenia nie miał zamiaru stosować także i w danym wypadku, gdy nieobecność pracownika w służbie powtarzała się i trwała przez czas służby.

NIEDOPUSZCZALNOŚĆ CZĘŚCIOWEGO WYPOWIEDZENIA MIESZKANIA.

Wypowiedzenie umowy najmu mieszkania nie może ograniczyć się do części mieszkania. (Orzecz. 6. V. 1931).

WEKSEL IN BLANCO.

Osoba, która podpisała weksel przed jego całkowitem wypełnieniem, a nie prowadziła z wierzycielem wekslowym żadnych układów co do sposobu wypełnienia, nie może podnosić zarzutu, że weksel niezgodnie z jej wolą został wypełniony. (Orz. 5. II. 1931).

OCHRONA LOKATORÓW.

Lokal, nie podlegający z ustawy ochronie lokatorów, może być na mocy umowy między lokatorem a właścicielem domu ochronie tej poddany. (S. N. 146/30).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PAŃSTWA ZA KOMORNIKÓW.

Skarb Państwa odpowiada za kwoty pieniężne, zainkasowane dla wierzyciela przez komornika, a przez tegoż sobie przywłaszczone. (S. N. 237/30).

POSTĘPOWANIE UGODOWE.

Układ, zatwierdzony w postępowaniu ugodowym, nie stanowi tytułu egzekucyjnego. (Orz. S. N. z 11 V. 1931).

„Gazeta Polska“ o niższych cenach

Omawiając kwestję zmniejszenia się eksportu z Polski w grudniu ub. roku porusza półoficjalna „Gazeta Polska“ sprawę przeprowadzenia niższych cen, pisząc na ten temat:

„Jakkolwiek nie entuzjastycznie się nigdy i nie entuzjastycznie się w dalszym ciągu posunięciami p. Brüninga, to jednak pozostawienie rozwiązania zadania wyrównania poziomów cen (w przeliczeniu na złoto) wyłącznie automatyzmowi procesów gospodarczych i powstrzymanie się od wpływania w ten czy inny sposób (niema tutaj jednej drogi, lecz — jak zwykle — istnieje parę dróg) na przebieg tych procesów, wydaje nam się, w obecnym okresie znacznieszego wyczerpania zapasów kasowych niebezpieczne“.

Znamienne te uwagi wskazują, że kołom zbliżonym do rządu nie obce są myśli ingerencji państwa w kierunku przeprowadzenia przymusowej niższych cen. Byłoby rzeczą bardzo pożądaną, by rząd oficjalnie w tej sprawie się wypowiedział, gdyż niepewność sytuacji musi deprymująco wpływać na życie gospodarcze.

Dalszy wzrost bezrobocia

Według danych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całej Polski w dniu 9 bm. wynosiła 300.089 osób.

W porównaniu ze stanem z ubiegłego tygodnia, bezrobocie wykazuje — wzrost o 11.032 osoby.

—o—

INFORMATOR GOSPODARCZY.

„Z“: Według ustawy podlegają ubezpieczeniu w Zakł. Ubezp. Prac. Umysł. osoby spełniające czynności administracyjne i nadzorcze, jak zarządcy i kierownicy wszelkich przedsiębiorstw i zakładów itd. O ile więc dany pracownik warunkowo tym odpowiada, w takim razie należało go ubezpieczyć. Ustawie wymaga pozatem specjalnego wykształcenia lub tp.

CUKIERKI najnowszą zdobyczą
KANDYS w cukiernictwie

FRANCISZEK WERFEL

Copyright by „Renaissance“ Stanisławów-Wiedeń

Rodzeństwo Pascarella (Die Geschwister von Neapel)

7) Autoryzowany przekład Leona Templera

Istnieją obrazy i melodie, które porywają człowieka nanowo wciąż, jak tajemnicze motywy przeobrażeń życia. Bardziej jednak niż wszystko o wyraźnym kształcie, rzyją się w nasze wrażenia pewne zapachy i szmery. Kto żegnał się z drogą osobą w pokoju pełnym zapachu kamfory, ten będzie kojarzył woń kamfory z aktem rozstania. Stary marynarz w mieszkaniu wynajętym gdzieś w zapadłej wsi rybackiej, zrywa się może ze snu, bo zdaje mu się, że słyszy chrobot na schodach okrętowych, albo hałas dźwigów. Dla dzieci Dominika Pascarelli taki podniecający przewodni motyw życia stanowił szelest klucza, którym ojciec otwierał drzwi mieszkania. Od czasu dzieciństwa znaly to uczucie, na które składały się radość i obawa, wrażenie, że szelest ten trwa długie chwile: Zrazu klucz szuka zamku daremnie i lają coraz głośniejsze. Potem klucz znalazł już otwór zamku, wdycha powietrze, by nabrać sił. Zwalczenie zasuw nie udaje się za pierwszym zamachem. A kiedy zaporą odskoczyła wreszcie, klucz dobywa się z łoskotem z otworu zamku, zanim drzwi otwierają się i oto ukazują się w nich papa.

Dominik Pascarella, który zamknął teraz drzwi za sobą, wcale nie był — jak to można było dotychczas przypuszczać — „una figura di ferro“, któremu mianem nazywają włoski człowieka wykutego z żelaznej rudy. Zdaje się, że jedynie Ruggiero odziedziczył jego postać silną, dość krępa,

trochę grubawą. Obaj inni synowie przewyższali go bardzo wzrostem; Grazia odrobinę. Siwe włosy jego okrągłej niby kula głowy, przypominającej koczura, przysyryżone były krótko „na jeża“, równie siwy wąs nieprzycięty wedle nakazów mody był „naostro“ podkreślony. Mimo te włosy siwe, w których nie znalazłbyś już ani jednego ciemnego ani szpakowatego, Don Dominik ani na chwilę nie sprawiał wrażenia zbliżającej się starości. Był to tegiej postawy energiczny pan bez ściśle określonego wieku, jakto spotyka się w szeregi armji albo urzędników państwowych: może lat dopiero pięćdziesięciu, a może siedemdziesięciu już.

Korowód powitalny otwierali Iryda i Ruggiero, którzy z zapamiętałą prawie gorliwością rzucili się na rękę ojca, żeby ją ucałować. Kiedy także jeszcze i Lauro podszedł, by ucałować ojca w rękę — zdaje się, że kierowano się przytem wiekiem — Don Dominik przerwał obrządek, resztę rodzeństwa witając niemiłym kinieniem. Dopiero potem postawił laskę i rozebrał płaszcz w czem pomógł mu Placido. W ten sposób końca dobiegł poświęcony starym zwyczajem akt powitania, przytem nie padło ani jedno nawet słowo.

Ruggiero podążył naprzód i zapalił okazałe świeczniki w stołowym i w salotto. Oto polyskiwało teraz mieszkanie Pascarellów najjaśniejszym światłem. Pan domu miał je zadowolonym krokiem, ale wciąż bez słowa jeszcze. Zmierzał ku

swoim pokojom, żeby się umyć

Wszyscy sześcioro stali teraz wokół dużego stołu familijnego w sali da pranzo; każde za swoim krzesłem. Jedynie Annunziata, która pod nieobecność Priscilli pokierować miała podwieczorkiem, przewiązała fartuszek i zniknęła w kuchni.

Jest sensem każdego rodzinnego koła wkrag dużego stołu, że uczestnicy są nawzajem zwróceni ku sobie, obracając się do świata plecami. O wielkiej cenie tego rodzinnego obyczaju w zupełności przekonany był Don Domenico, który podjął teraz przewodnictwo pośród dzieci (po prawej stronie znajdowało się niezajęte krzesło Annunzjaty, po lewej siedziała Grazia). Z trudem tylko przymuszał się, by żadne z rodzeństwa nie dostrzegło zadowolenia, poprostu radości cichej, rozgrzewającej coraz milej. Upewnił się szybko, że żaden promyk tego zadowolenia nie przenika należną pomroki ojcowskich rysów twarzy. Wyplastował oto udaly system planetarny, co w nim upatrywał ośrodek życia — słońce, i który z wdzięcznością krążył wokół niego. Jeśli przyznać się do tego — same młode, same piękne twarze, które Ignęły do niego gorliwie, co więcej lakonie. A wszyscy oni — jego kreatura, wszyscy ciała jego ciała, sześciokrotne pomnożenie i rozszerzenie jego istoty. Błędnej mamie nie przyznawał wiele praw do tych stworzeń. Sześciu Sześciu przetrwał w jej boku sześć porodów i dwa nieudale prócz tego. Była oto martwym księżycem, on zaś wciąż jeszcze był słońcem żywym, które wciąż czelobitną otaczali wszyscy, które kochali wszyscy: Annunziata, Grazia, Iryda, Lauro Ruggiero i Placido. Placido? Nie, z tym chłopcem coś nie było w porządku. Drażnił ten pełen zamyślenia szyderezy grymas. Trzeba było mieć się na ostrożności zawczasu. Właśnie z powodu syna Placido łagodne niebo usposobienia Pascarelli zasnuła rozgniewana chmura.
(Ciąg dalszy nastąpi).

XIII. Konferencja Krajowa Sjonistów zachodniej Małopolski i Śląska wobec sytuacji palestyńskiej

XIII. Konferencja Krajowa Org. Sjonistycznej naszej dzielnicy uchwaliła jednomyślnie następujące rezolucje, przedłożone przez komisję palestyńską:

1) Konferencja solidaryzuje się w pełni z uchwałami XVII Kongresu w sprawie imigracji. Konferencja podnosi stanowczy protest przeciwko systematycznemu ograniczaniu imigracji robotniczej i chalucowej przez Rząd Mandatowy, jako zamachowi na fundamentalne warunki rozwoju Żydowskiej Siedziby Narodowej.

2) Konferencja nie może uznać za słuszne stanowiska Egzekutywy Agencji Żydowskiej, która ostatnio zaakceptowała przydział 350 certyfikatów na okres 6-ciu miesięcy. W kroku tym upatruje Konferencja błąd polityczny i dlatego zwraca się do Egzekutywy Światowej Organizacji Sjonistycznej, by na przyszłość z całą energią i stanowczością domagała się od Władzy Mandatowej uwzględnienia jej postulatów imigracyjnych.

3) Konferencja protestuje przeciwko wysokiemu cenzusowi majątkowemu dla tzw. imigracji kapitalistów jako podominującą możliwość imigracji stanu średniego. Z ubolewaniem stwierdza Konferencja, iż zapowiedź zmniejszenia kwoty L. 1,000 do kwoty L. 500 dotąd nie stała się prawem.

4) Konferencja podnosi protest przeciw nienależystemu uwzględnieniu robotników żydowskich przy pracach rządowych wbrew zapowiedziom listu premiera MacDonalda do prezydenta Weizmanna.

5) Konferencja przesyła Centrali jerozolimskiej Keren Kajemeth Leisrael najserdeczniejsze gratulacje z okazji jubileuszu 30-letnia założenia K. K. L.

6) Konferencja uważa, że sprawa Wyzwolenia Ziemi jest w chwili obecnej jednym z najważniejszych zagadnień kolonizacji Palestyny i wzywa wszystkie Komitety Lokalne do wzmożonej i wyjątkowej pracy na rzecz K. K. L.

7) Konferencja wzywa wszystkich sjonistów do energicznej współpracy we wszystkich akcjach Keren Kajemeth a w szczególności w akcji na rzecz założenia się mającego osiedla „Kfar Chibath Sjon” tak, ażeby ilość dunamów nalożona na naszą dzielnicę została jaknajprędzej osiągnięta.

8) Konferencja stwierdza z ubolewaniem, że bardzo wiele miast zaniedbuje pracę Keren Kajemeth

Leisrael, co spowodowało spadek dochodów. Wzywa więc te miasta do skrupulatnego spełnienia obowiązku wobec funduszu Wyzwolenia Ziemi i czyni Komitety Lokalne tych miast odpowiedzialnymi za osiągnięcie kontyngentu.

9) Konferencja wzywa Egzekutywę ażeby dolażyła wszelkich starań celem realizacji uchwały kongresowej odnośnie do ustanowienia komisji 3-ch, która ma czuwać nad czynnością ubocznych funduszy, ażeby te nie kolidowały z akcjami głównych funduszy K. K. L. i K. H.

10) Konferencja Krajowa wyraża przekonanie, że organizacja i propaganda dla K. K. L. powinna bardziej odpowiadać duchowi K. K. L., jako funduszu ludowego.

11) W chwili ciężkiego przesilenia finansowego Agencji Żydowskiej pociągającego za sobą nawet obniżenie i tak już bardzo skromnego budżetu uchwalonego przez XVII Kongres Sjonistyczny i Radę Jewish Agency wzywa Konferencja sjonistów naszej dzielnicy do wzmożonej działalności na rzecz funduszu odbudowy Keren Hajesod, przez powiększenie ilości płatników i przez skrupulatne dopólowanie inkasa zdeklarowanych kwot. Konferencja zwraca szczególną uwagę na odpowiedzialność, jaka spoczywa na społeczeństwie żydowskim w Polsce wobec Keren Hajesod, jako na drugim z rzędu po żydostwie amerykańskim, największym skupieniu żydowskim. tembardziej, ile że świadczenia żydostwa amerykańskiego ostatnio zmalały i spowodowały przesilenie finansowe w budżecie Agencji Żydowskiej.

12) Konferencja Krajowa wzywa Egzekutywę do zorganizowania referatu, któryby zajął się organizowaniem kolonizacji stanu średniego

13) Konferencja Krajowa przyjmuje do wiadomości ustanowienie odrębnej Izby Chalucowej dla zach. Małopolski i Śląska i wzywa Komitety Lokalne do utworzenia i poparcia tylko takich ognisk Izby Chalucowej, które współpracują z Centralą w Krakowie.

14) Z troską spogląda Konferencja na przekraczanie federatywnego i ponadpartyjnego charakteru organizacji chalucowej, określanego uchwałami kongresu i wyraża nadzieję, że tendencje te ulegną zmianie w kierunku utrzymania jednolitej organizacji chalucowej.

Prof. Brodetzki o pracach Egzekutywy sjonistycznej

Niedawno ukazał się w prasie żydowskiej artykuł, podobno inspirowany przez koła zbliżone do Mizrach, jakoby w Egzekutywie sjonistycznej nadal panował „duch Weizmanna” i jakoby Weizmann faktycznie kierował pracami Egzekutywy. Poniżej zamieszczamy demont prof. Brodetzkiego. — Red.

Londyn (ŻAT.) Członek egzekutywy sjonistycznej prof. Z. Brodetzki demontuje wiadomości, które ukazały się w niektórych pismach żydowskich zagranicą, że aczkolwiek Nahum Sokolow jest oficjalnie prezydentem organizacji sjonistycznej, to jednak cała egzekutywa poczynawszy od prof. Brodetzkiego i B. Lokera, kończąc zaś na ostatnim urzędniku centralnego biura sjonistycznego posłuszna jest b. prezydentowi drowi Weizmannowi.

Stwierdzam, oświadczył prof. Brodetzki, iż wiadomości takie są całkowicie bezpodstawne. Dr. Weizmann przyczynił się ostatnio do załatwienia wielu doniosłych spraw, dopomógł też egzekutywie finansowo, lecz dr. Weizmann nie wtrącał się do pracy politycznej egzekutywy, która nie zamierza zrezygnować ze swych uprawnień na rzecz dra Weizmanna lub kogokolwiek innego.

Jeśli ci, którzy wybrali w Bazylei obecną egzekutywę zapytają — oświadczył dalej prof. Brodetzki — czy możemy się wykazać powodzeniem przy realizowaniu postanowień listu MacDonalda, który potwierdzał żydowskie uprawnienia mandatowe w Palestynie, nie będziemy mogli odpowiedzieć: „tak”. Tłómaczy się to jednak wielokrotnie okolicznościami m. in.

zmianami w angielskiej sytuacji politycznej, jak również zmianą na stanowisku Wysokiego Komisarza.

Wierzmy, że nowy Wysoki Komisarz Palestyny ma jaknajlepsze zamiary. Również te telegramy ministra kolonii w związku z kampanią palestyńską w Ameryce pozwala spodziewać się lepszych czasów. Rząd jednak musi dostrzec, że cierpliwość żydowska wystawiona jest na ciężką próbę. Domagamy się, aby rząd dał wyraźne dowody dobrej woli i bez dalszej zwłoki działał w myśl zasad, na podstawie których przed 6 miesiącami w Bazylei uchwalono podjąć współpracę z rządem.

—o8o—

Rząd brytyjski potwierdza deklarację Balfoura

Jak już donosiliśmy, angielski minister kolonii sir Cunliffe-Lister przesłał na ręce prezydenta Sokolowa, przebywającego w N. Jorku telegram. Telegram ten brzmi:

„Od czasu gdy Jego Królewska Mość Wielkiej Brytanji objęła mandat palestyński na każdy rząd angielski nakładano obowiązki, które mandat zawierał. Rządy usiłowały wiernie spełniać swój obowiązek przez urzeczywistnienie znanej deklaracji Lorda Balfoura i ułatwienie odbudowy nowej żydowskiej Siedziby Narodowej w Palestynie.

W tem znaczeniu polityka jest trwała, chociaż rządy zmieniają się, a obecny rząd spełni

te uroczyste zobowiązania, które nań nałożono nie tylko zgodnie z treścią mandatu, lecz także zgodnie z jego duchem”.

Cunliffe-Lister

Sensacyjne pogłoski o celu podróży lorda Readinga do Palestyny

Niedawno opuścił Palestynę lord Reading, który w towarzystwie swej małżonki odwiedził cały kraj. Podróż 70-letniego lorda do Palestyny wzbudziła dużą sensację. W kołach żydowskich w Palestynie krąży pogłoski, że podróż jego miała charakter czysto-polityczny. Korespondent Hajntu notuje podobną wersję na tle pobytu trzech wybitnych osobistości w Palestynie. Chodzi tu o Lorda Readinga, Emira Transjordanji, Abdullę i b. kediwa Egiptu. Podobno na zamku Wysokiego Komisarza odbywały się rokowania między temi trzema osobistościami a przedmiotem narad była sprawa przyszłego ustroju politycznego Palestyny oraz realizacja planu parlamentu palestyńskiego. Krąży pogłoski, że w toku rokowań zgodzono się na powołanie do życia Rady ustawodawczej, w której Żydzi oraz przedstawiciele rządu palestyńskiego stanowiliby 51 procent. Prezydentem tej Rady Ustawodawczej miałby być ex-kedyw Egiptu.

ZE SPORTU

MISTRZOSTWA ŁYŻWIARSKIE EUROPY W DAVOS

Rekordy Nehringowej — Postępy Kalbarczyka

Przed rozgrywkami mistrzowskimi odbył się nieoficjalny bieg na 3000 m 1) Thunberg 5,19,2 m, 2) Blomquist 5,23,2 m, 7) Kalbarczyk (Polska) 5,43,6 m, 8) Barva (Niemcy) Polka Nehringowa uzyskała pozwolenie startu na tym dystansie i wzbudziła podziw czasem 6,39,2 m i wielką wytrzymałością.

W programie mistrzostw zwyciężył Thunberg w biegu na 500 m w czasie 44,8 sek., 11) Kalbarczyk 50,4, 12) Barva (Niemcy) 53,4 sek. — Nehringowa, startując poraz drugi, (w pierwszym biegu wraz z Thunbergiem upadła i wycofała się) uzyskała czas 59 sek., bijąc rekord światowy, wydaty jej przed tygodniem przez Wiedenkę Landbeck (60,2 s) Atoli jeszcze w tym samym dniu Landbeck w ponownym starcie odzyskała rekord w 58,7 sek. (o 2/10 sek.) Natomiast Holenderka Taccanis uzyskała tylko 60,4 s.

W biegu na 5000 mtr. startuje 1) Thunberg z Kalbarczykiem i dystansuje go o 400 mtr. w czasie 8,40,9 min. (gorszy od swojego rekordu o 19,3 sek.). Kalbarczyk zajmuje 11-te miejsce czasem 9,25,6 min. 2) Blomquist 8,49,6 (Finlandja), 3) Riedl (Austria) 8,54,7 min. 8) Barva (Niemcy) 9,16,2.

Także na 1500 mtr. zwyciężył Thunberg (2,21 m) 2) Blomquist, przed Austriakami Lebanem, Riedlem i Moserem, dowodząc, że na dystansach od 500 do 5000 mtr. niema konkurenta.

Dopiero na 10,000 mtr. zwyciężył jego rodak Blomquist (18,15,4 min.), 2) Kobb (Holandia), 3) Riedl, 4) Leban, 5) Thunberg, 6) Moser, 8) Barva.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężył Thunberg, 2) Blomquist, 3) Riedl, 4) Leban, 5) Kobb, 6) Moser, 7) Kopman, 8) Barva.

W konkursie jazdy figurowej odznaczyli się Niemiec Baier i Wiedenka Leiner.

Jak więc widzimy hegemonję w biegach łyżwiarskich dierży nadal Finlandja, dla której groźną jest tylko Norwegja. Walka o prymat rozegra się między nimi na Olimpiadzie w Lake Placid Bardzo wybitne stanowisko w łyżwiarstwie zajmuje Austria, która na tafli lodowej jest może najpowszechniejszą, zajmując czołowe miejsce nie tylko w biegach, ale i jeździe sztucznej, oraz hokeju. — Polska zaznacza pewną poprawę klasy, ale za mało jeszcze pracowała w łyżwiarstwie, choć jest to sport może najpopularniejszy i najstarszy (od 1867), aby móc uzyskiwać wyniki i zwrócić na siebie uwagę. Racjonalny trening łyżwiarski musi się umasowić, sztuczne tory w szeregu miejscowości wybudować, aby praca ta, ilościowo i jakościowo, mogła przynieść lepsze rezultaty.

—o8o—

COCHET posiada 3 sklepy sportowe w Paryżu, Lyonie i Nicei Nie chcąc się więcej męczyć długimi podróżami postanowił nauczyć się pilotażu i będzie załatwiał swe interesy aeroplanem

Walka z powodzią w Niemczech

Na górze od lewej: Saperzy badają stan wody, obok sztuczna tama zbudowana z worków z piaskiem, na dole oddziały ratownicze podczas akcji.

„Chrześcijanizm a Żydzi“

W ostatnim numerze „Wiadomości Literackich“ zamieścił pod powyższym tytułem dłuższy artykuł profesor języka polskiego na uniwersytecie poznańskim i jeden z najwybitniejszych polskich lingwistów, Henryk Ułaszyn. Autor nawiązuje do odezwy rektora senatu uniwersytetu warszawskiego, wydanej do młodzieży akademickiej — z powodu wszczętych przez nią ekscesów antysemitycznych, w której to odezwie rektor wyraża zdziwienie, iż mogło się to zdarzyć „wśród młodzieży narodu o starej kulturze chrześcijańskiej“

Przytaczając cały szereg zdarzeń, faktów i dat historycznych, dowodzi autor, że antysemityzm i wszelkie wykroczenia antysemityczne były dziełem kultury właśnie „chrześcijańskiej“ (nie: chrystusowej!), nie zaś żadnej innej. Autor uważa powyższy passus w odezwie rektorskiej za lapsus...

Z okazji święta Bożego Narodzenia wygłosił znany wiedeński duchowny jezuitski Grzegorz Bichlmair przed mikrofonem radiostacji wiedeńskiej przemówienie na temat „Pokój na ziemi“. W przemówieniu ten duchowny ów oświadczył m. in.: W to uroczyste święto apeluje kościół katolicki do całego chrześcijaństwa, by nie hołdowało już więcej nienawiści i odsunęło precz od siebie nauki antysemityzmu, skierowane przeciw Żydom, narodowi wybranemu. Naród żydowski dał światu chrześcijaństwu Zbawiciela, za co chrześcijaństwo powinno odwdziżyć się Żydom miłością. Antysemityzm jest sprzeczny z naukami kościoła katolickiego. Ruch antysemitki stanowi dla papieża źródło utrapień. Papież wielokrotnie apelował do społeczeństwa chrześcijańskiego, aby nie żywiło uczuć nienawiści wobec narodu, z którego pochodzi Zbawiciel“.

Romain Rolland przeciw antysemityzmowi

Jedno z pism warszawskich ogłasza wywiad z wielkim pisarzem francuskim Romainem Rolandem, który jak wiadomo, jest członkiem Ligi dla zwalczania antysemityzmu. Nienawiść do Żydów — oświadczył znakomity pisarz — jest dziedzictwem ciemnego średniowiecza. Z powodu tej nienawiści cierpią nie tylko Żydzi. Jest ona niebezpieczeństwem dla całej Europy albowiem wzmacnia i podtrzymuje nienawiść między ludźmi i pośrednio doprowadza także do wojny. Antysemityzmem posługują się wszelkie ciemne elementy dążące do gwałtu i pragnące cofnąć kulturę do czasów średniowiecza. Heca antysemityczna prowadzona obecnie przez Hitlera i jego towarzyszy w Niemczech a dążąca do zniszczenia Żydów niemieckich ma faktycznie inny cel. Hitlerowcy posługują się hecą antysemityczną, ażeby dojść do władzy. Jeśli się to uda, to może doprowadzić to do upadku Niemiec i do zakłócenia pokoju w Europie. Już proces o wykroczenia antyżydowskie w Berlinie dowiódł, ile szkody ta heca przynosi Niemcom.

Dla mnie, powiada Romain Rolland, nie jest miarodajna religja, lecz człowiek. Ponieważ Żydzi posiadają wielu ludzi o wielkich zasobach kulturalnych, są mi przeto bliscy. Szczególnie jestem zachwycony żydowską etyką i gościnnością, którą miałem sposobność podziwiać. Nie znajduję słów, by wyrazić pogardę dla antysemityzmu.

O swoim stosunku do sjonizmu powiedział Romain Rolland, że stoi na tym samym stanowisku co Gandhi i twierdzi, że sjonizm jest wielką ideą.

mówienie wicedyr Izby handl. przemysł. dra Beresa pt „Umiejętność sprzedawania“ 19.45 Dziennik pras 20 „Perpetuum mobile“ — feljet. prof. M. Centnerszvera, 20.15 Pogad. muz. (Stromenger) 20.30—22 Koncert międzynarod. z Belgradu, Lublany, Zagrzebia: Odak (kwart smyczk.) Gallus, Juti i in. 22 Feljet B. Heriza „Powojenne nowele gwary warszawskiej“, 22.15 Dziennik pras. Kom. meteor. sport. wiadom. kult. Krakowa, 22.30 Transm. stacyj zagran. muz 24 hejnał

Katowice (408,7) 11.45—15.25 p. Kraków, 15.25 „Wśród książek“ 15.50—19 p. Kraków, 19.05 D. c. powieści. 19.20 „Z radiotechniki, 19.40 Kom. harc 19.45—24 p. Kraków.

Lwów (380,7) 10 Naboż. z cerkwi. 11.45—24 p. Katowice i Kraków.

Sztuttgart (360,6) 10. 12.35 17.05. 19.45. 21 22.40 Muzyka.

Wiedeń (517,2) 11.03 15.30 19.25. 21 10. 22.15 Muz Rzym (441,2) 12.45, 17.30, 21 Koncerty

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO. W sobotę 16 bm. wielka premiera „Stęsknione serce“, w której gościnnie wystąpią p. Szoszama i p. Lampe. Występami tych artystów zainteresowała się publiczność teatralna, o czym świadczą liczne zamówienia na bilety.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. „Dziewczyna i hipopotam“ ukaże się dzisiaj po raz 8-my, po cenach niższych, podobnie jak satyryczna komedia Winawera „Poprostu — truteń“ wyznaczona na piątek. W sobotę wchodzi na afisz niezwykle oryginalna sztuka francuska Madisa i Boucarda „X—33“, której akcja, pełna wielkiego napięcia rozgrywa się wśród szpiegowskich organizacji obu stron walczących podczas wielkiej wojny. Urodziwe kobiety odgrywały w tych misternych zapasach doniosłą rolę i taka właśnie kobieta-szpieg, działająca na dwie strony, jest bohaterką sztuki. Odtwarza ją p. Jaroszewska.

— „FAUST“ GOUNODA — 10-TĄ PREMIERĄ OPERY KRAKOWSKIEJ. W poniedziałek 18 bm. opera krakowska wprowadza do swego repertuaru arcydzieło Gounoda „Faust“, które prześcignęło swą popularnością i sukcesami, najcenniejsze dzieła literatury operowej, stając się filarem programów wszystkich teatrów muzycznych świata. Próby pod reżyserją Stef. Romanowskiego i kierunkiem muzycznym dyr. Bol. Wallek Wałewskiego dobiegają końca. Premierę uświetnił udział p. Ady Sari, oraz znakomita obsada czelowych partyj, złożona z pp. Szymonowicza, Stef. Romanowskiego i A. Mazanka

— ROZA SCHOENWETTEROWA, art. op. sopranistka, po kilkuletnich występach w operach w Mediolanie, Florencji, Bolonii i td., odznaczona orderem dla artystów przez Mussoliniego, wykona w Krakowie na koncercie na rzecz bezrobotnych pod protektoratem JWPrezydenta Beliny Prądzmowskiego, w niedzielę dn 17 bm. o godz 8.30 w sali Bolonskiego szereg wielkich aryj oper włoskich i pieśni Friedmana. Szczegóły w afiszach. Ceny popularne.

— MUSSOLINI NA SCENIE TEATRU NARODOWEGO W WARSZAWIE Teatr Narodowy nabył prawa do wystawienia głośnej sztuki Benita Mussoliniego i Joachima Forzana „Marsowe Pole“ (Il Campo di Marzio). Sztuka osnuta jest na II okresie z życia Napoleona od powrotu z Elby aż do bitwy pod Waterloo. W roli Napoleona wystąpi Wojciech Brydziński.

— PRAKTYCZNE UCZCZENIE KAZIMIERZA TETMAJERA. W uznaniu wielkich zasług Kazimierza Tetmajera dla literatury polskiej zaowocował pocie zarząd Hotelu Europejskiego w Warszawie dożywność pokój do jego dyspozycji, zaś jedna z większych restauracji ofiarowała pocie dożywność obiady. Donosi o tem jedno z pism warszawskich

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek o 8 wiecz: „Dziewczyna i hipopotam“.

Piątek o 8 wiecz: „Poprostu — truteń“.

Bronisława Kühnreich Herman Gutter

Chrzanów Oświęcim

zaręčen: w styczniu 1932 r.

RADIO

CZWARTEK, 14 STYCZNIA.

Kraków (312,8) 11.45 Sygnał. Przegl. prasy, 11.58 Sygnał, hejnał, 12.10 Kom. meteor 12.15 Odczyt roln. (związki hodowlane). 12.35 Koncert Filh. warsz. dyr. Wolfsthal, Z. Rabcewiczowa (fort.) J. Ozimiński (skrz.) J. Lefeld (fort.): muz. węgierska (Berlioz, Liszt, Kalman), 15.05 Kom. gosp. i giełda pieniężna, 15.25 „Ostatnie wydawnictwa“ — dr A. Bar, 15.45 Kom. dla rybaków. 15.50 Dla dzieci: „Zagadki i szarady“ i opowiad. „Historja o Złotogłówku i Durzyludku“ 16.20 Lekcja j. franc. (kurs średni), 16.40 Gramof 17.10 „Lasy pomnika Mickiewicza w Wilnie“ — dr Lorentz, 17.35 Koncert kwart. I. Dubiskiej. i Z Wyleżyńska (śpiew), Mozart Moniuszko 18.50 Rozmait. komun. 19 „Gawędy podhalańskie“ — Wł. Doruła, 19.15 Skrz. poczt. roln 19.30 Wiadom. sport 19.35 Prze-

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Trzy tragedie przemysłowców

W Tomaszowie Mazowieckim popełnił samobójstwo jeden z wybitnych przemysłowców, Ignacy Bornstein, właściciel fabryki pluszu i sukna.

Bornstein kilka tygodni temu — jak donieśliśmy — był aresztowany z polecenia prokuratora i osadzony w więzieniu w Łodzi. Ciężki na nim zarzut niedopatrzności podczas wykonywania obowiązków nadzorca sądowego nad firmą Gutter w Łodzi.

Przed kilku tygodniami Ignacy Bornstein został zwolniony z więzienia za kaucją 1000 zł. i powrócił do Tomaszowa.

Od tego czasu był stale przygnębiony i mówił do swoich znajomych, że nie przeżyje faktu aresztowania go. Wczoraj w biurze fabryki, przy ul. Główniej 6, strzelił do siebie z rewolweru w gł-

we i padł trupem na miejscu.

Ze Lwowa donoszą: W ubiegły wtorek popełnił samobójstwo znany we Lwowie przemysłowiec Leon Rohatyn. Stwierdzono silne zatrucie wronalem. Po przewiezieniu do szpitala Rohatyn zmarł. Powodem samobójstwa były niesnaski rodzinne.

Z Bydgoszczy donoszą: Wystrzałem z rewolweru odebrał sobie życie znany miejscowy przemysłowiec Albert Behring, właściciel fabryki obuwia oraz fabryki przyborów opatrunkowych. Powodem rozpaczliwego kroku był rozstrój nerwowy na tle niepowodzeń materialnych

Dochodzenia przeciw dwóm studentom żydowskim w Wilnie

Prokuratura wileńska zarządziła przeprowadzenie dochodzenia przeciwko dwóm studentom Żydem Leonowi Feldmanowi, studentowi wydz. lekarskiego, oraz Solcowi, studentowi wydziału rolniczego.

Pierwotnie przeciwko wspomnianym studentom prowadzone było dochodzenie w związku z śmiercią studenta Waclawskiego, z powodu jednak braku dowodów, dochodzenie to zostało w swoim czasie umorzona.

Obecnie Feldman i Solc oskarżani są o udział w zbiegowisku, skutkiem którego była śmierć Waclawskiego.

Pijany urzędnik skarbowy ciężko zranił kupca

Urzędnik skarbowy w Nowogrodzku Matuszewicz będąc w stanie nietrzeźwym, napadł bez żadnej przyczyny na przechodzącego ulicą kupca Zyskinda. Matuszewicz wy dobył rewolwer i kilkakrotnie strzelił. Jedną z kul ciężko ranił Zyskinda. Pijany awanturnik został aresztowany.

Cadyk z Góry Kalwarii jedzie do Palestyny

Dnia 18 bm. wyjeżdża z Warszawy przez Trjestr partia 50 Żydów z Polski do Palestyny. W tym dniu wyjeżdża również do Palestyny cadyk z Góry Kalwarii wraz z małżonką, trzema synami i kilkunastoma swoimi zwolennikami. Jadą oni łodem do Palestyny przez Turcję i Syryję. Pobył cadyka w Palestynie obliczony jest na 6 tygodni.

Warszawie znów grozi strajk tramwajowy

Po zlikwidowaniu ostatniego strajku dyrekcja tramwajów miejskich wysunęła żądanie zawarcia nowej umowy, która zdaniem tramwajarzy, zmienia na gorsze warunki pracy.

Nową umowę zbiorową podpisały już związki urzędników tramwajowych, natomiast związki robotników przeciwstawiają się jej. W ciągu bieżącego tygodnia odbędzie się zebranie delegatów związków robotniczych tramwajów miejskich z wszystkich ugrupowań, na którym ma nastąpić ostateczne porozumienie co do zawarcia umowy. Nie jest wykluczone, że tramwajarze podejmą ponownie walkę, o ile dyrekcja nie zrezygnuje ze swych żądań.

Człowiek umierający na krze lodowej

Onegdaj piaskarze wydobywający żwir z Wisły w obrębie Warszawy, zobaczyli jakiegoś człowieka, płynącego na wielkim odłamie kry.

Człowiek ten poruszał się, a więc żył. Wobec tego trzej dzielni piaskarze puścili się swą ciężką łodzią w pogoń za niesioną przez prąd kładką.

Po wyłożonej długiej pracy wiosłami dopędzili ją, lecz człowieka owego na łódź przenieść nie było można, albowiem kra chybotowała się tak silnie, że człowiekowi owemu groziło zsuniecie się do wody. Wobec tego ratujący przyholowali krę do brzegu w pobliżu ul. Krasieńskiego na Żoliborzu. Nieznajomy zsiniał, skostniał w ubraniu pokrytem warstwą lodu, dyszał jeszcze. Zaczęło go rozcierać, a jednocześnie zatelefonowano po pogotowie. Kiedy ono przybyło, nieznajomy już nie żył.

Znaleziono przy nim dokumenty na nazwisko Ignacego Urbanowicza, nauczyciela bezrobotnego, zamieszkałego w Nieświeżu w domu nr. 13 przy ul. Benedyktyniejskiej.

W jaki sposób nieszczęśliwy znalazł się ra krze i skąd go ona przyniosła, trudno ustalić. Dochodzeniem zajęła się policja.

Za sto złotych dali się namówić do zamordowania człowieka...

Nasz korespondent przemyski (T) donosi: W piątek dnia 15 bm. rozpoczęła się przed sądem okrę-

gowym w Przemyslu jako doraźnym rozprawą przeciw 21-letniemu Iwanowi Melnykowi z Mołozkowiec w powiecie jaworowskim, 21-letniemu wyrobnikowi Teodorowi Rabijskiemu i 23-letniemu Andrzejowi Paluchowi, z tej samej miejscowości, którzy dnia 13 grudnia ub. r. wieczorem zamordowali siekiera i pałem gospodarza tamtejszego śp. Iwana Krywania. Z denatem miał pcrachunki Melnyk, który został przez Krywania obdarowany gruntem jako jego siostrzeniec, przyczem Krywan zastrzegł sobie dożywocie oraz spiatę długów przez Melnyka. To było Melnykowi niewygodne, toteż postanowił pozbyć się swego wujka Krywania. Za przereczenie kwoty 100 zł dobrał sobie do pomocy Rabijski i Palucha. Na wracającego do domu Krywania zaczęli się wszyscy trzej i go zamordowali. W śledztwie przyznali się do czynu. Prokuratura sądu okręgowego w Przemyslu postawiła ich przed sąd doraźny, oskarżając Rabijskiego i Palucha o zbrodnię skrytobójczego morderstwa jako bezpośrednich sprawców, zaś Melnyka o zbrodnię współwiny. Jutro staną wszyscy trzej przed sądem doraźnym

Zamordował matkę i wrzucił do studni

W ubiegły wtorek zgłosił się na posterunek policji powiatowej w Rokicinach, gm. Łaznow, w pow. Brzezińskim (wojew. łódzkie) Józef Szulc i zameldował o wypadku utonięcia w studni matki swej, Rozalii Szulc. W wyniku dochodzenia okazało się, że została ona zamordowana siekierą. Sprawca zbrodni, dla zataczenia śladu, wrzucił ciało do studni i następnie zameldował o wypadku policji. Przyparty do muru, Szulc przyznał się do zbrodni. Osadzony on został w więzieniu przed sądem doraźnym.

Krwawa zbrodnia i samobójstwo pod Częstochową

Onegdaj popełniono krwawą zbrodnię oraz samobójstwo w Kamienicy Polskiej pod Częstochową. Bohaterem tego krwawego dramatu jest 23-letni Bolesław Blachnicki, rzeźnik z zawodu, mieszkający przy matce, właściciel. Blachnicki od dłuższego czasu konkurował o córkę rolnika z Kamienicy Polskiej, Szkopą, Janinę. Podobno dziewczyna obdarzała go wzajemnością. Blachnickiego, je draak matka Aniela była przeciwną temu małżeństwu. Onegdaj wieczorem do Szkopów przybył Blachnicki, jak zwykle w odwiedziny i w pewnym momencie posprzezał się z matką Janiną. Po krótkiej kłótni Blachnicki wyszedł na korytarz, a za nim wyszła Janina, chcąc go uspokoić. Po chwili matka usłyszała krzyk: „Mamusiu ratunku, Bolek ma nóż!” Kiedy Szkopowa wbiegła Janina poraniona zdołała wystoczyć przez okno na dwór: natomiast wszystkie ciocy spadły na Szkopową Blachnicki, uzbrojony w długi rzeźniczy nóż, kompletnie ją pokrajał, potem wbiegł do pokoju chwycił brzytwę i przeciął sobie arterje pod kolanami. Janina, wbiegłszy, zdołała wszczać alarm. Kiedy nadbiegli ludzie — Blachnicki już nie żył, a Szkopową nieprzytomną wraz z córką odwieziono do szpitala w Częstochowie.

Straszny czyn umyślowo chorego

Szpitala dla umyślowo chorych są przepelnione. O pomieszczeniu nowych pacjentów niema mowy, a tu niema poprostu dnia, by kronika nie zanotowała wypadku zbrodni, dokonanej przez furjantów. Oto we wsi Cejkinie (wojew. wileńskie) niejaki Jan Górak, umyślowo chory, w napaście szaleńczej przebił widłami swą matkę Jadwigę. Następnie szalencie rzucił się na własnego brata Doninika, usiłującego go zatrzymać, i rozbił mu czaszkę. Po dokonaniu tego czynu skierował się w stronę kilku wieśniaków, dążących na ratunek, po walił kilku z nich na ziemię, przyczem zranił ciężko dwóch parobków. Wkońcu zbiegł go lasu, gdzie ujęła go policja.

LISTY Z KRAJU

Z TARNOWA

Senzacyjna rozprawa o obrazę czei. — Zrzeszenie Kupców znowu na widowni — P. Głotzner, w roli reprezentanta żydostwa.

Przed trybunałem okręgowym odbyła się sensacyjna rozprawa o obrazę czei, wytoczona przez p. Artura Marguliesę p. Gustawowi Feldbaumowi, jego synowi p. Aleksandrowi Feldbaumowi oraz p. Chaimowi Friedmanowi, odpowiedzialnemu redaktorowi „Tygodnika Żydowskiego”. Oskarżony p. Friedman odpowiada za artykuł, opublikowany na łamach miejscowego „Tygodnika Żydowskiego” z dnia 9. października z r. (nr. 39) pt. „Z czego pan żyje?”, którego treścią czuł się p. Margulies obrażonym. P. Aleksander Feldbaum odpowiada za oświadczenie, które umiścił w „Tygodniku Żydowskim” z dnia 16. X. z r., gdzie m. in. zarzucił p. Marguliesowi, iż „wykorzystywał stanowisko członka komisji podatkowej dla swoich osobistych celów w ten sposób, że zakupywał u podatników towary za bezcen, lub brał towary bezpłatnie”, oraz „ze prowadził na wielką skalę interesu handlowe i nigdy od tych interesów (zakupio wagonowych przesyłek alkoholowych) żadnych podatków przemysłowych i akcyzowych nie wykupywał”. P. Gustaw Feldbaum jest oskarżony o naklonienie swego syna do ogłoszenia powyższego oświadczenia.

Na rozprawie zastępował p. Marguliesę p. Dr. Klein, bronią pp. Dr. Skowroński (Gustaw Feldbauma), Dr. Małeckci (Aleksandra Feldbauma) oraz pp. Dr. Schenkel i Dr. Monderer (red. Ch. Friedmana). Po odczytaniu aktu oskarżenia, zeznawali pod przysięgą, w charakterze świadków, pp. Dr. S. Goldberg i Dr. A. Chomet stwierdzając, iż nie wiedzą o tem, jakoby p. Feldbaum nakłaniał swego syna do złożenia oświadczenia w sprawie postępowania p. Marguliesę. Na tem rozprawie odroczone celem przesłuchania dalszych świadków. Powołano około 50 świadków, rekrutujących się z najpoważniejszych sfer kupiectwa polskiego i żydowskiego. W skład trybunału wchodził s. s. o. Kawęcki, s. s. o. Ciasoń i s. s. o. Lucki.

Należy nadmienić iż aż do kompletnego ukończenia rozprawy został p. Margulies zawieszony w wszystkich swych czy nosciach przez Radę przyboczną p. komisarza Marszałkowieza. Wynik rozprawy jest oczekiwany z zrozumiałem zainteresowaniem.

Już nieraz pisaliśmy na łamach „N. Dz.” o „Zrzeszeniu Kupców i Przemysłowców”, założonym przez p. Dra Silbigera. Zrzeszenie to było zawsze martwą instytucją, nie mającą żadnej racji bytu. Po rozwiązaniu przez władze Stow. Kupców, postanowił p. Dr. Silbiger wykorzystać „szczęśliwą” koniunkturę i zdobyć kupiectwo dla swego „zrzeszenia”. Przykro uderza, iż p. Zins cieszący się opinią człowieka poważnego, dał się użyć jako narzędzie p. Dra Silbigera i stanął na czele przybudówki jego politycznych interesów. Ostatnio rozstało „zrzeszenie” zaproszenia do wielu kupców „celem obradowania nad kwestją dalszego istnienia naszej placówki” która ma na celu „jedynie” obronę kupiectwa i „nawiązanie ścisłego kontaktu z miarodajnymi czynnikami”. Naturalnie, że zebranie chybiło bowiem żaden poważny kupiec nie da się wzięc na łap szumnych frazesów, które nieudolnie zakrywają beznadziejną puszkę, wiejącą z zrzeszenia. Kupiectwo żydowskie przetrwa i przeczeka obecne czasy aż do chwili, kiedy znowu zaistnieje możliwość zorganizowania się w własnym stowarzyszeniu, które obejmie całe uświadomione kupiectwo żyd.

Miejscowe „Hasto” donosi, iż p. staroście Drowi Skwarczyńskiemu złożyli życzenia noworoczne imieniem miasta pp. komisarz Marszałkowiez, asesor inż. Okoń oraz radca Głotzner. P. „radca” Głotzner wszedł widocznie do delegacji, jako „reprezentant” ludności żydowskiej. Brawo — radca Głotzner, jako przedstawiciel Żydów, to doprawdy pierwszorzędnny kawał.

„Cesarz górnośląski”

Niejaki Albin Mazur z Wyrów (pow. Pszczyński) od dłuższego czasu jest umyślowo chory. Onegdaj w rodzinnej wiosce przemawiał on do publiczności i oskarżał polityków i mężów stanu, przyczem groził im, że każe ich surowo ukarać, gdy tylko dojdzie do władzy i zostanie mianowany „cesarzem górnośląskim”.

Mazur narzekał stale, że do objęcia władzy potrzebną mu jest złoty karabin, którego nie może zdobyć. Wtargnął on następnie do miejscowego komisariatu policji wojew. śląskiego, gdzie „zdołał” karabin, jednakowoż nie... złoty, zawiesił go na ramieniu i pomaszzerował do kościoła na nabożeństwo.

Policja aresztowała niedoszłego „cesarza” i odtransportowała go pociągiem do zakładu dla umyślowo chorych w Rybniku.

KRONIKA

Styczeń

Wschód
słońca
7 m. 17

14

Czwartek

6 Szabat 5692

Zachód
słońca
15 m. 49

— **DZIS NOCNY DYŻUR APTEK:** ul. Szczepańska 1, Kościuszki 18, Długa 66, Mikołajska 4, Dujwór 6 i Rynek podgórski 9.

— **WYROK W PROCESIE BRZEKIM** stanowią wczoraj jedyny temat rozmów na ulicach, w kawiarniach — wszędzie. Około południa zainteresowanie osiągnęło punkt kulminacyjny. Nasze telefony redakcyjne były dosłownie „obłożone”. Z całego miasta zasypany nas pytaniami, „czy są już jakieś wiadomości z Warszawy?” Wreszcie, o godzinie 12:30 — telefon międzymiastowy: Warszawa. W dziesięć minut potem ukazał się na miejscu nasz bezpłatny dodatek nadzwyczajny, który w lot rozchwytano. Dopiero później pojawiły się inne pisma. Wyrok wywołał olbrzymie wrażenie i był bardzo żywo komentowany.

— **CZY MUSI TO TAK BYĆ?** Podatek od lokali płaci mieszkaniec Krakowa zasadniczo w głównej kasie miejskiej na I piętrze w gmachu magistratu, — o ile oczywiście ma na zapłacenie podatek, i o ile mieszka w dzielnicy I—V. Biada jednak temu, kto musi płacić ten podatek, a ma to szczęście, że mieszka w dzielnicy od V—XXII! W tym wypadku bowiem za nic na świecie nie przyjmą mu pieniędzy w obszernej i wygodnej hali na I piętrze, gdzie jest całe mnóstwo okienek kasowych, lecz odesła go na parter, do niewielkiej ubikacji, gdzie panuje ścisła nieopisana, a przed kasą tłoczy się na niewielkiej przestrzeni kilkadziesiąt osób. Urzędują tu młodzi jeszcze i — trzeba przyznać — wcale taktowni urzędnicy, lecz nie mogą oni podać wszystkim „stromom”, słotczonym jak sardynki w puszcze — małym pokoiu. Wyczekiwanie w tych warunkach na „kolejkę” jest prawdziwą męką.

Czy musi to tak być, i czy nie dałoby się temu jakoś zaradzić?

— **ODZNACZENIE.** Red. Józef Peiper z Krakowa odznaczony został przez P. Prezydenta Rzp. Krzyżem Niepodległości.

— **WOJEWÓDZKIE ZRZESZENIE TEATRÓW I CHÓRÓW LUDOWYCH W KRAKOWIE** przystępuje do rozwinięcia szerszej działalności, dążąc do ściślejszego współdziałania z wszelkimi teatrami, chórami i orkiestrami amatorskimi, robotniczymi i ludowymi, kółkami i sekcjami teatralnymi wszelkich organizacji na terenie województwa działających. Mając zapewnioną pomoc i współpracę wybitnych sił fachowych, posiadając dobrze wyposażoną szatnię i bogatą bibliotekę, udziela Zrzeszenie wszelkiej pomocy tak w formie bezinteresownych fachowych porad i wskazówek przy doborze repertuaru scenicznego, chóralnego i orkiestralnego, w kwestjach budowy sceny, dekoracji, charakterystyki, urządzania widowisk i imprez ludowych itp., jak również przez wypożyczanie kostjumów i peruk, dostarczanie tekstów i przyborów teatralnych na możliwie przystępnych cenach. W skład Zarządu wchodzi: red. Mieczysław Dąbrowski, Aniela Jakubowska,

Szczesny Sobieniowski, Maciej Szukiewicz, red. Mieczysław Zielenkiewicz i dyr. Władysław Zychowicz. Adres Zrzeszenia: Kraków, pl. Szczepański 1. 3. I. p. godziny przyjęć: w dni powszednie od 4—7 popoł. w niedzielę i święta od 11—12 w południe.

— **UKRYWANIE CHOROBY ZAKAŻNYCH** Na mocy obowiązujących przepisów ustawowych i za rządzeń administracyjnych w całym szeregu zachorowań na choroby zakaźne domownicy chorego, względnie lekarz, obowiązani są donieść o tem władzy sanitarnej.

Mimo to często zdarzają się wypadki, że chorzy zakaźnych ukrywa się przed „okiem władzy sanitarnej”. Ukrywanie chorych zakaźnych pociąga za sobą odpowiedzialność karną, która jednak dość ogólnie bywa stosowana. Wobec tego, że wypadki takie zdarzają się coraz częściej władze administracyjne otrzymały zarządzenie, aby w najsurowszy sposób ścigały osoby winne wykroczenia.

— **ZMIANY W ROZKŁADZIE JAZDY.** Dyrekcja Kolei Państwowych komunikuje, iż: zapowiedziane jako codziennie kursujące od dn. 24. 1.—7. 2 włącznie pociągi pociągów Nr. 3 i 4 między Warszawą a Krynica, poc. Nr. 6103—6104 między Krakowem a Zakopanem, oraz pociągi łącznikowe Nr. 1203, 1204, 1253 i 1254 między Chabówką a Rabką Zarytem będą kursowały tylko jednorazowo dnia 24. 1, zaś codziennie dopiero od dnia 31. 1 do dnia 7. 2 włącznie. Rozkłady jazdy tych pociągów są uwidocznione w ściennych i urzędowych rozkładach jazdy.

— **BUDŻET ELEKTROWNI** Onegdaj odbyło się na ratuszu przy udziale wicepr. dr. Duchy posiedzenie komisji dla spraw Elektrowni m., na którym uchwalono zamknięcie rachunkowe Elektro 7 ni za czas od 1. 4. 1930 do 31. 3. 1931 oraz budżet Elektrowni na rok 1932/33.

— **SPĘD KONI** na targ w Krakowie przy ul. Załocie był następujący: Ogółem spędzono 268 koni i placono za sztukę za konie jezdne od 150—400 zł, za konie pociągowe lekkie od 120—220 zł, za konie ciężkie od 10—40 zł. Ze spędzonych koni sprzedano: na wywóz zagranicę kraju 8 sztuk, na rzeź miejscową 9 sztuk. Ceny utrzymały się na poziomie targu poprzedniego. Popyt słaby. Tendencja zniżkowa.

— **PRZYKRY WYPADEK MAGIKA.** Józef Juraszek (lat 26) z Poznania był z zawodu magikiem. Jeździł po całym kraju i popisywał się politykaniem gwoździ, szpilek, orderów i tp. W swej podróży przyjechał również do Krakowa, gdzie na plantach, koło gmachu województwa, popisywał się swymi sztuczkami. W pewnej chwili, czytając raskutek „przejedzenia” się tymi „smakołykami” czytał z innych przyczyn, zaniemógł. Zawezwane pogotowie przewiozło go do szpitala.

— **Z KRONIKI PRZESTĘPSTW.** W ciągu dnia wczorajszego policja przytrzymała Rożka Piotra (lat 26) robotnika za kradzież roweru wartości 150 zł Musiał Marję i Musiał Franyiszka robotnika, zam. Szwedzka 67, za kradzież poduszek wartości 160 zł na szkodę Marji Rotter zam. Zatorska 10. Godulę Janinę (lat 26) zam. Dietłowska 33, za ukrywanie poszukiwanych przestępców.

— **BIZUTERJA I POMARAŃCZE.** Kaufthalowi Michałowi, kupcowi zam. Starowiślna 66, skradziono z mieszkania biżuterję i garderobę łącznej wartości 1500 zł — Władysławowi Kowackiemu zam. Felicjanek 25, skradziono w czasie chwilowej nieuwagi, z wózka na placu przed dworcem kolejowym paczkę pomarańcz wartości 80 zł.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE „FENIKS”

Od dnia 1. stycznia do 30. listopada 1931 zawarto 41 tysięcy większych ubezpieczeń na kapitał 52 milionów dolarów z badaniem lekarskim oraz 76 tysięcy mniejszych ubezpieczeń bez badania lekarskiego na kapitał wynoszący 13 milionów dolarów. Razem zatem wystawiono 117 tysięcy polis na łączną sumę ubezpieczeniową 65 milionów dolarów.

Ten samem osiągnęło Towarzystwo nader korzystne rezultaty.

—o—

DYWANY, CERATY, LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

— **NA FUNDUSZ IM. BŁP. MARJI FRAENKŁOWEJ** dla Kolonii Rabezańskiej złożyli: Rodzi na błp. Bernarda Libana 100 zł, Albert Neumann z Białej 50 zł, dr. Arnold Bannet 20 zł, dyr. Leon Silberstein 10 zł, Fabryka prod. chem. „Liban” 10 zł, J. Feuereisen 5 zł. 2145v

—o—

— **UBEZPIECZENIA Z KORZYŚCIAMI** dla Z. F. N. przyjmuje i udziela wszelkich wyjaśnień p. Joachim Neiger w Towarzystwie Ubezpieczeń „Feniks” przy ul. św. Jana 3, telefon 102-78 i 133-18.

—o—

KOMUNIKATY

— **„PRZYSZŁOŚĆ HEATID”** (Ziciona 7). Sekretarjat Zw. przypomina członkom obowiązek ponownej rejestracji przed Walnem zebraniem; przyjmuje również wpisy nowych członków codziennie od godz. 7—9 wieczór.

— **PRZEDSWIETI HASZACHAR.** Dziś we czwartek o godz. 8-mej plenarne zebranie połączone z referatem kol. M. Boruchowicza: „Dokoła Boya”. Goście mile widziani.

— **SJOŃSKA KORPORACJA AKAD. „KADIMAH”**. W sobotę 16 bm. o godz. 7 wiecz. w koloalu K! B. C. o godz. 8 wiecz. Konwent ogólny. Na porządku dzien. m. in. sprawozdanie senjora K! z II Zjazdu Sjońskich Korporacji Akad. w Polsce, oraz sprawozdanie delegatów K! z Konferencji Krajowej Org. Sjońskiej w Krakowie, Filistrowie K! prozenci są o przybycie.

— **S. K! A. „EMUNAH”**. Dziś o godz. 7-mej w lokalu konwent.

— **Z TOWARZYSTWA OPIEKI NAD NIEWIĘDOMĄ I GŁUCHONIEMĄ DZIAŁTWA ŻYD. W BOJANOWIE** Sekcja w Krakowie zawiadamia, iż dziś we czwartek dnia 14 bm. o godz. 8-mej posiedzenie w Żydowskim Domu Akademickim, Przerzyńska 3.

— **ANDRYCHÓW.** Dziś we czwartek przyjedzie tow. Kohn z ramienia Centralnego Komitetu Ezry Chal. dla zach. Małopolski i Śląska celem reorganizacji pracy na rzecz Ezry Chal.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: Plajta firmy Cohn.
APOLLO: „Światła wielkiego miasta” (Charlie Chaplin)
BAGATELA: „Ułani, ulani - chłopcy malowani”
SIŁONCE: „Maciste w piekle”
SZTUKA: Droga olbrzymów.
UCIECHA: „Natchnienie” (Greta Garbo).
WANDA: „Ułani, ulani — chłopcy malowani”...
WARSZAWA: „Noc pokusy” (Kamila Horn i Gustaw Diesel).

SALA STAREGO TEATRU

Wieczór Leona Fuchsa

Stanisławy Nowickiej i Tadeusza Piłarskiego

Leon Fuks rozpoczął świetną groteskową — parodią Dymyzy, a zakończył wieczór znaną chapliniada, która stanowi „cud” jego programu. Między temi groteskami odpiewał nam p. Fuks kilka piosenek sentymentalnych. A śpiewał tak ładnie i tak wzruszył widownię, że siedzący obok mnie panie komentowały głębokie swe wzruszenie w słowach: Fuksik musi być niezczęśliwie zakochany, albo niem tak śpiewać mogą tylko ludzie o sercu śmiertelnie zranionem. Nie wiem, czy spłakane panie, które dały ten komentarz występu Fuksa, miały rację, zdaje mi się nawet, że racji nie miały, ale to jedno wiem, że Fuks jest artystą oscydlającym między sentymentalną piosenką a niezwykle interesującą groteską. Być może, że dwa te napozór na przeciwnych biegunach leżące ostateczności nie wykluczają się wzajemnie, lecz jedna wypływa z drugiej w każdym razie młody ten artysta nie zawiodł nadziei publiczności. Na samo zakończenie wspomnieć tylko należy, że najsilniejsze wrażenie pozostawiła piosenka żydow-

ska o skrzypcach, na których trzy grały pokolenia

Pani Nowicka posiada dużo werwy i temperamentu, a jej piosenki zwłaszcza ludowe oraz jej parodia Marlony Dietrich zdobyły sobie szczerą oklaski, które były doprawdy rzetelnie „zasłużone”.

P. Piłarski był nie tylko zapowiedczym — na bene jego konferencjki zapisać należy jej bezpretensjonalność i nie sadzić się na dowcipy, — ale też ze sukcesem wywiązał się też z zadaniem, by program obfitował też w humor lżejszy, przyczem, co się samo przez się rozumie, nie obeszło się bez szmoncesów.

—o—

Z ESTRADY

Wieczór K. Rychterówny

Po roku przeszło mieliśmy onegdaj znowu sposobność usłyszenia K. Rychterówny. Recytatorka nie odstępowała od ustalonego i ściśle opracowanego kierunku programu. Zainteresowanie p. Rychterówny posuwają się po trzech torach: 1) wielka poezja wizyjna, romantyczna, przed- i postromantyczna (Mickiewicz, Słowacki, Dante, Poe); 2) proza niestrojowa, poetycka, stylizowana (Żeromski, Prus)

i 3) poezja nowoczesna (Młoda Polska, „Skamander” i poeci najmłodsi).

Z bogatego programu p. Rychterówny w zakresie poezji wizyjnej najkonsekwentniej opracowany i zrealizowany jest chyba poemat E. A. Poe’go pt „Kruk”. To ten poemat, na przykładzie którego poeta usiłował wykazać (w co miłk mu jednak nie wierzy), jak to poezja buduje wedle prawideł logiki i powziętego zamiaru.

W zakresie prozy najbardziej przemawiało do słuchacza nawpół aniołowski a nawpół dickenowski opowiadanie Bol Prusa o garbusku Józii. Tutaj prostota ekspresji raz jeszcze wykazała, jak to środki oszczędnej i rozmyślnie skromne często w kozi róg zapędzają nawet najbardziej wyrafinowane koturny. Tasama prostota cechowała też inne recytowane utwory z zakresu wspomnianych dzieł. A więc np. „Kantata dziecięca” J. Wittlina. P. Rychterówna jest mistrzynią w recytacji, czy raczej w opowiadaniu utworów związanych z dziełami, a także przeznaczonych dla dzieci właśnie. Toteż zapowiedź popołudniowej bajki wywołała zrozumiałe zaciekawienie. W bajkach bowiem jest p. Rychterówna najswobodniejsza i w kontakcie słuchaczom najbliższa. (Te)

Rząd o „nowym kursie“ wobec Ukraińców

Z dyskusji nad budżetem Prezydium Rady ministrów
w komisji sejmowej

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 13. I. (Sin) W dniu dzisiejszym komisja budżetowa Sejmu przystąpiła do obrad nad budżetem prezydium rady ministrów. Sprawozdawca budżetu pos. Czapski (BB) podkreślił, że biuro usprawnienia administracji ma za zadanie usprawnienie działalności maszyny administracyjnej wprowadzenie celowej oszczędności. Ograniczenie zakresu pracy w tej dziedzinie zostało już dokonane. W całym państwie zmniejszono liczbę etatów w administracji o około 20.000. Komisja usprawnienia administracji w okresie budżetowym 1931/32 opracowała szereg wniosków, jak projekt podziału administracyjnego na województwa, zasadę podziału na gminy i powiaty, projekt ustawy o nowym, resortowym podziale kompetencji w zakresie spraw rolnictwa, reform rolnych, komunikacji i robót publicznych. Przy budżecie prezydium figuruje również fundusz kultury narodowej, utworzony z inicjatywy p. Marszałka Piłsudskiego. Od 1928 roku fundusz wydał na cele naukowe 3.320.207 zł., na cele sztuki 2.384.274 zł. Dalej referent wspomina, że do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w roku 1930 wpłynęło 10.002 spraw, załatwiono skarg 7.513, zalegało skarg 9.456. W roku 1931 wpłynęło 11.502, załatwiono 8.518, zalega 12.459.

Posel Czapiński (PPS) domaga się, ażeby na posiedzeniu był obecny premier i stawia odpowiedni wniosek, na co przewodniczący Byrka oświadcza, że premier wprowadzić może być obecny, ale nie musi i że w zastępstwie jego przybył wiceminister Stamirowski. Posel Czapiński pyta w dalszym ciągu, dlaczego Sejm został odroczony na cały miesiąc, czy p. premier jest skłonny przy pomocy swoich organów przestrzegać praw obywatelskich i umożliwić posłom kontakt z wyborcami i czy p. premier jest skłonny zmniejszyć wydatki na policję, a zwiększyć wydatki na oświatę, czy prawdziwą jest wiadomość o dalszej redukcji plac urzędniczych, wreszcie, ile jest prawdy o nowym kursie rządu wobec Ukraińców.

INCYDENT Z POSŁEM CHRUCKIM

Posel Chrucki (Klub ukr.) zwraca uwagę, że fundusz kultury narodowej uwzględnia tylko kulturę polską żąda skreślenia tej pozycji, mówi o utraktywizacji szkół ukraińskich i mówi, że ci, którzy robili pacyfikację otrzymali zupełną satysfakcję, a mianowicie Stamirowski i Nakonecznikoff są wiceministrami, a Pieracki ministrem. Rząd polski w tej sprawie oczernia zagranicą naród ukraiński.

Przew. Byrka: Pan nie może używać takich wyrażań. Przywołuję pana do porządku.

Pos. Chrucki mówi dalej, przewodniczący przywołuje go powtórnie do porządku z zapisaniem do protokołu, grożąc mu odebraniem głosu. Ponieważ posel Chrucki w dalszym ciągu mówi ostro o tem, że rząd uniemożliwia pracę Ukraińcom, przewodniczący odbiera mu głos.

Wyjaśnienia wiceministra Stamirowskiego

W sprawie uposażeń urzędniczych i „nowego kursu“ wobec Ukraińców

Wicemin. Stamirowski dał wyjaśnienia na poruszone w dyskusji kwestje. Jako były wiceminister spraw wewnętrznych stwierdza, że wydatki na policję są skomprimowane do ostatecznych granic. W sprawie plotek o rzekomo grożących dalszych redukcjach uposażeń urzędników w miastach prowincjonalnych powtarza wicemin. Stamirowski oświadczenie, złożone przez przedstawiciela ministerstwa skarbu i stwierdza, że sprawa ta nie była wogóle przedmiotem rozważań, ani rozmów w łonie rządu. Przytoczona tu plotka o nowym jakoby kursie ukraińskim nawiązuje zapewne do konferencji, jaką

odbył wojewoda lwowski z reprezentantami szeregu organizacji ukraińskich, w naturalnym dążeniu każdego przedstawiciela władzy do ułożenia sobie warunków pracy na obszarze jemu podległym. Przedstawiciele administracji, jak i rządu czynią wszystkie możliwe wysiłki, aby stworzyć modus vivendi drogą codziennego współżycia. Robienie z tego sensacji jest rzeczą niepoważną. Utworzenie biura usprawnienia wewnątrz prezydium odbyło się w ramach niezmięnionej liczby pracowników prezydium. W zakresie podziału administracyjnego zrealizowano wiele takich spraw, jak zmiana granic gmin i powiatów, projekt podziału administracyjnego na województwa jest rozpatrywanych przez rząd. Ograniczam się do stwierdzenia, że do realizacji tego rządu przystąpi z całą ostrożnością, biorąc pod uwagę, jak poważny wpływ wywrze nowe rozgraniczenie terytorjum państwa na dalsze kształtowanie się i rozwój poszczególnych terenów Polski.

Konfiskata diariusza sejmowego — niedopuszczalna

Na popołudniowym posiedzeniu komisji budżetowej przed porządkiem dziennym przewodniczący poseł Byrka w związku z wczorajszą interpelacją posła Rosmarina odczytał następujące pismo: „P. Minister spraw wewnętrznych Pieracki do Marszałka Sejmu. W odpowiedzi na interwencję P. Marszałka komunikuję, że dnia 12 stycznia br. komisariat rządu na m. Warszawę nałożył areszt na kilka czasopism za podanie sprawozdania z jawnego posiedzenia komisji budżetowej Sejmu. Pomlewał zarządzenie to stoi w sprzeczności z art. 31 ustawy konstytucyjnej, zwróciłem na to uwagę komisarzowi rządu na m. Warszawę i poleciłem cofnąć nałożony areszt“.

O „młodych emerytach“ i zaopatrzeniu inwalidów

Z kolei przystąpiono do preliminarza budżetu emerytur i rent inwalidzkich Pierwszy przemawiał wiceminister Starzyński, który wskazał że wydatki na emerytury i renty inwalidzkie stanowią 12 i pół procent wszystkich wydatków Państwa. Procent ten stale wzrasta. Odsetek tzw. młodych emerytów, którzy nie uzyskali pełnego uposażenia emerytalnego i nie przekroczyli 55 lat życia w 3-leciu przed wypadkami majowymi wynosiła 38 i pół proc., gdy w pierwszym 3-leciu rządów pomajowych tylko 28 proc. spadając w r. 1930 do 5 proc., w r. 1931 do 3,6 proc. Zarzut więc o nadmiernej produkcji tzw. „młodych emerytów“ słuszniejszy byłby w stosunku do rządów przedmajowych, aniżeli do obecnych. Budżet rent inwalidzkich wynosi 157 milionów zł., co stanowi 6,4 proc. wydatków państwa. Wzrost w tej dziedzinie jest mniejszy, niż w emeryturach. Referent poseł Wagner (BB) wskazuje na konieczność znowelizowania ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wogóle uregulowania całego tego problemu. Mówca zwraca uwagę m. in., że u nas tylko pewna ilość inwalidów zabezpieczona jest przez udzielenie im koncesyj monopolowych, a rząd obecny winien naprawić zaniedbania poprzednich rządów pod tym względem.

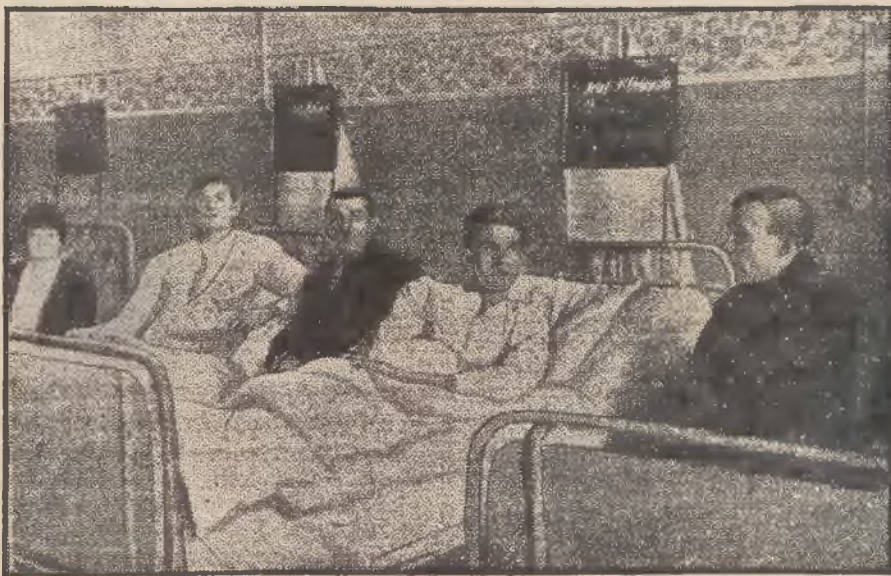
—o—

Wniosek Koła Żydowskiego

O ZMIANĘ USTAWY O SPOCZYNKU NIE-DZIELNYM

Posłowie Koła Żydowskiego zgłosili wniosek w sprawie zmian w ustawie z dnia 16. 12. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu. Projektowana zmiana polega na uzupełnieniu art. 11 wyżej wspomnianej ustawy w sensie zezwolenia na pracę w niedzielę i dni świąteczne w sklepach i zakładach przemysłowych i handlowych i innych zakładach pracy w ustawie wymienionych, które ze względów wyznaniowych nie są czynne w soboty i święta żydowskie. Druga zmiana polega na uzupełnieniu art. 13 ustawy w sensie zapewnienia pracownikom wyżej wyliczonych przedsiębiorstw nieprzerwanego odpoczynku 36-godzinnego w tygodniu, wliczając w to i dzień sobotni

Ofiary katastrofy górniczej w Bytomiu

Na lewo Paweł Kolj... widzimy górników, którzy ocalili podczas katastrofy w Bytomiu. Na lewo Paweł Kolj... Meszanic, który w dniu ocalenia ukończył 25 lat, obok górnik Lukowski z Król Huty.

PO ZAMKNIĘCIU KRONIK,

DALSZA REDUKCJA NAUCZYCIELI W KRAKOWIE

Od półrocza bieżącego roku szkolnego ma być zwolnionych dalszych 40 sił nauczycielskich w szkolnictwie powszechnym w Krakowie. Redukcji ulegnie reszta sił pomocniczych, kontraktowych oraz niektóre młodsze siły etatowe. Redukcja sił ma być przeprowadzana drogą kumulacji szkół mieszczących się w jednym i tym sa-

mym gmachu. W Krakowie jest bowiem szereg budynków, w których mieszczą się dwie, a nawet trzy szkoły. Fakt ten wynika z powodu rosnącej frekwencji dzieci szkolnych a braku odpowiedniej ilości pomieszczeń. Obecnie równorzędne klasy zostaną połączone, wskutek czego szereg sił kierowniczych i nauczycielskich będzie mogło być użytych do pracy w innych szkołach, w miejsce osób zredukowanych.

Aresztowanie współpracownika Gandhiego...

...Vallabhai Patel, nastąpiło onegdaj podczas zgromadzenia w Bombaju. Na zdjęciu widzimy młodego bojownika indyjskiego ruchu wolnościowego, przemawiającego bezpośrednio przed aresztowaniem.

Rokowania o rumuńsko-rosyjski pakt nieagresji — na martwym punkcie!

Bukareszt. 13. 1. PAT. Po nawiązaniu kontaktu pomiędzy rumuńskim charge d'affaires w Rydze p. Michałem Sturzą a delegatem sowieckim Stomoniakowem, przedstawiciel Rumunii wręczył reprezentantowi Sowietów rumuński projekt paktu nieagresji. W czasie drugiego spotkania obu delegatów, reprezentant Sowietów

przedstawił kontrprojekt. W czasie trzeciej konferencji delegat Sowietów przedstawił rozmaite formuły, które z kolei zostały uznane przez stronę rumuńską za nienadające się do przyjęcia. W chwili obecnej sytuacja jest bez zmiany.

Wielki arsenał broni wykryto w posiadaniu socjalistów wiedeńskich

Wiedeń. 13. 1. PAT. W czasie rewizji w jednym z domów dzielnicy robotniczej Ottakring znaleziono 750 karabinów systemu Mannlichera, 6 karabinów maszynowych, liczne części składowe armat, 12.000 naboń i znaczną ilość szabl, sztyletów itd. W skrzyniach znaleziono balony szklane, zawierające materiały chemiczne do wytwarzania gazów łzawiących. W czasie rewizji panowało w tej dzielnicy wzburzenie. Robot-

nicy komunistyczni usiłowali wywołać zaburzenia, co im się jednak nie udało. Zarząd stronnictwa socjal-demokratycznego ogłasza oświadczenie, w którym powiada, że organizacje zbroją się dla obrony republiki. Oświadczenie zarzuca władzom rządowym, że urządzają rewizje tylko u socjal-demokratów, natomiast pozostawiają w spokoju tych, którzy jawnie dążą do zamachu stanu i czynią w tym kierunku przygotowania.

Olbrzymi pożar cyrku Sarrasaniego w Antwerpii

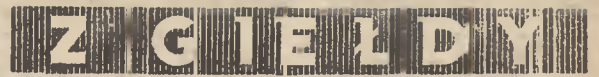
12 słoń zginęło w płomieniach. — Pożar został podłożony? — Tęm zbrodni — nienawiść narodowościowa!

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Bruksela. 13. 1. (R) W cyrku Sarrasaniego, który przebywa obecnie na występach gościnnych w Antwerpii, wybuchł ubiegłej nocy pożar. Ogień powstał w szatni, gdzie znajdowały się wielkie zapasy garderoby i kostiumów dla personelu. Obok szatni znajdowała się pracownia krajecka, a dalej pracownia rymarska. W jednej chwili wymienione zabudowania stanęły w płomieniach i zostały doszczętnie zniszczone. Pożar przerzucił się następnie na stajnię ze słońmi, która również spłonęła. Z 24 słoń 12 padło pastwą ognia. Część tych zwierząt zdołano uwolnić z łańcuchów część zaś w panicznym strachu zdołała zerwać więzy i wydostać się na wolność. Roziuszone zwierzęta zagrażały bezpieczeństwu tak, że jednego słoń zmuszona była policja zastrzelić. Jeden słoń zbiegł i wpadł

do kanału skąd wydobyto go dopiero dziś rano. Zwierzęta drapieżne, przebywające w wagonach, z trudem tylko zdołano odstawić w bezpieczne miejsce. Przez pewien czas groził pożar przerzuceniem się również na cyrk i na stajnię z końmi. W akcji ratunkowej brało udział wojsko i straż pożarna, która jednak przybyła na miejsce dopiero w dwie godziny po wybuchu pożaru. Istnieją przypuszczenia, że pożar został podłożony zbrodniczą ręką. Cyrk Sarrasaniego nie cieszył się sympatią ludności belgijskiej. Sarrasani jest bowiem Niemcem i cała załoga cyrku składa się z samych Niemców.

Wyrządzone przez pożar straty wynoszą przeszło milion marek niemieckich. Przedstawienia nie będą mogły być dawane przez dłuższy czas.

GIELDA KRAKOWSKA

Kraków, 13. 1. 1932. Akcje mocniej. Dolar bez zmiany.

Papiery procentowe: 4-proc. Prem. Poż. inwestycyjna 84.50.

Zeltranie giełdowe zaznaczyło tendencję mocniejszą w szczególności dla papierów procentowych. Silniej poszukiwano akcji Banku Polskiego bez zaoferowania. Robiono jedynie z papierów procentowych 4-proc. Prem. Poż. inwestycyjną po kursie znacznie wyższym. Obroty niewielkie.

Na pogiędźniu sytuacja podobna. Płaconó 3-proc. Pożyczkę Budowlaną 33.50 i 4-proc. Premjową Pożyczkę dolarową 43.70—44, zwykle, przy silniejszym zapotrzebowaniu i większych obrotach.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania. Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja utrzymana. Popyt niewielki pokryty dostateczną podażą. Usposobienie spokojne. W Krakowie dolar gotówkowy 8.90—8.92, czeki bankowo 8.90 i pół do 8.92. Kursa orientacyjne: Marka niemiecka 210—212. Frank szwajcarski 171—174.60. Funt szterling 30,20—30,55

GIELDA WARSZAWSKA

Warszawa, 13. 1. PAT. Akcje: Bank Polski 105. Tendencja utrzymana. Pożyczki: 4-proc. inwestycyjna 84, 84.50, 84.25, ta sama seryjna 92.50, 5-proc. konwersyjna 40, 6-proc. dolarowa 58. 54.40, 56. 4-proc. dolarowa 43.25, 7-proc. stabilizacyjna 53.50, 55, 54. Listy zast. BGK. bez zmiany.

Waluty: Dolar 8.90 i pół, 8.92 i pół, 8.88 i pół. Dewizy: Belgja 124.05, 124.56, 123.74, Gdańsk 173.75, 174.18, 173.32, Londyn (30.45) 30.50, 30.63, 30.37, Nowy Jork telegr. 8.927, 8.947, 8.907, Paryż 4.99, 35.08, 34.90, Praga 26.41 i pół, 26.48, 26.35, Szwajcaria 174.10, 174.53, 173.67, Berlin przyw 211.35. Tendencja utrzymana z odcieniem mocniejszym.

GIELDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 13. 1. 1932. Ceny transakcyjne: żyto 790 ton 27 i jedna czw., pszenica 75 ton 24 i trzy czw., ceny orientacyjne: jęczmień browarniany 24.05—24, owsies 21.50—22. Reszta bez zmiany. Usposobienie spokojne.

GIELDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 13. 1. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168—169, Budapeszt 124.29 i pół, Bukareszt 4.258—4.298, Londyn 24.25—24.45, Nowy Jork 709.20—713.20, Paryż 27.82—27.98, Praga 21.01 i pół do 21.13 i pół, Warszawa 79.66—80.14, Zurych 138.20—139, Amerykańskie 707.75—713.75, Niemieckie 167.60—168.80, Angielskie 24.08—24.32, Francuskie 27.70—27.90, Włoskie 36.06—36.34, Polskie 79.40—80, Rumuńskie 4.24—4.28, Szwajcarskie 137.70—138.90.

Papiery wartościowe: Lwów Czerniowce 26 i jedna czw., Portland Zement 32, Karpaty 1.40, Galicja 12.15.

GIELDA ZURYCHSKA

Zurych, 13. 1. PAT. Paryż 20.11 i jedna czw., Londyn 17.50, Nowy Jork 5.13 i trzy ósme, Belgja 71.30, Włochy 25.87 i pół, Berlin 121.30, Praga 15.20, Warszawa 57.45, Bukareszt 3.05.

Masowe aresztowania podczas demonstracji komunistycznych we Francji

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Paryż. 13. 1. (B) W ciągu wczorajszej demonstracji komunistycznej w Paryżu aresztowano ogółem blisko tysiąc osób. Po stwierdzeniu tożsamości zatrzymano w aresztach 328 cudzoziemców, podczas gdy reszta zwolniono. Do podobnych demonstracji doszło również w Lille i Lyonie.

Haga. 13. 1. (R) W Groningen doszło wczoraj do demonstracji bezrobotnych. Podczas rozprawiania demonstrantów przez policję 6 osób odniosło rany. Do podobnych demonstracji bezrobotnych doszło także w kilku innych miastach holenderskich.

Pół miliona bezrobotnych w Hiszpanii

Madryt. 13. 1. (B) Wedle obliczeń dokonanych przez ministerstwo pracy, w dniu 1 stycznia było w Hiszpanii pół miliona bezrobotnych.

— AKADEM ZW SJON-REWIZJON SADA“ Dziś czwartek o godz. 7.30 zebranie

WOLNE POSADY

Poszukiwany jest młody człowiek (Żyd) z rodziny wybitnej, inteligentny, wykwalifikowany biuralista, z pewną dozą iniejałtywy dla zorganizowania biura w Katowicach przy składzie konsygnacyjnym wyrobów farb chemicznych. Pożądanym jest, aby posiadał również zmysł kupiectwa i zdolności werbowania zamówień u większych poważniejszych firm oraz pierwszorzędne referencje. Pensja początkowa niewielka, lecz będzie wzrastała w miarę okazywania zdolności przy zaprowadzeniu tegoż biura. Zgłoszenia P. Szmulewicz Zawiercie, Górnośląska 21. 112x

SPRZEDAŻ

Od kilkudziesięciu lat dobrze zaprowadzony magazyn konfekcji damskiej przy przynajmniej jednej ulicy w Krakowie z powodów rodzinnych do sprzedania. Zgłoszenia pod „Renomowany” do Biura ogłoszeń Stattera, Kraków. 107

Nowo OTWARTA
hala rybna
ul. Bracka 4
poleca specjalne
karpie tuczone.

DYWANY ręczne, kilimny: „Dywan”. Kraków Podgórze, ul. Kługi 9. — Telefon 116-09. 121m

WOZKI dziecięce i lalkowe, przepiękne, poleca do 24 zł. — Fabryczny Skład, Kraków — **WIERZYŃIECKA 6, 14x**

LOKALE

Pokój frontowy słoneczny, komfort pierwsze piętro z utrzymaniem (bez) Kraków, Aleja Słowackiego 34 mieszkanie 4. 56x

Ostatni wyraz techniki buchalteryjnej **„KARTOWISCI”** Oszczędza 50 procent pracy i materiałów

RZĄDOWO UPRAWNIENIE-KONCESJONOWANE
BIURO ORGANIZACYJNE I BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE
KRAKÓW WIKTOR STANDĘ TELEFON
Piłarska 5 Nr. 104-44
Przystępli Rewident ksiąg — Znawca Sądowy

Rewizja ksiąg — Analiza bilansów — Organizacja — Bilansowanie — Obliczenia rentowności przedsięwzięcia — Rozliczenia spółników — Sprawy buchalteryjno-bilansowo-początkowe — Nadzór Nowości! Prowadzi buchalterję w abonamencie dla średnich i mniejszych przedsiębiorstw własnymi siłami biurowymi przy zastosowaniu najnowszych urządzeń maszynowych.

Przyjmę na mieszkanie panią z utrzymaniem w wieku szkolnym. Fortepian w domu. Augustjańska 10 m. 5. 50g

NAUKA I WYCHOWANIE

PRZEDSZKOLE przy Instytucie Wychowaw. G. Spierera, Starowiślna 85. otwarte od godz. 9—11 i od 3—7. Informacji udziela dyrektor Instytutu od godz. 3—7. Tel. 171-08 82x

ZDROJOWISKA

Zakopane Pensjonat „Granit” gruntownie odnowiony poleca pokoje słoneczne z werandami komfortowo urządzone — kuchnia smaczna, obfita, centrum, fortepian, ceny przystępne — pod zarządem znanej z Rabki Amalji Weindlingowej, telefon 278 10xv

POSAD POSZUKUJĄ

Buchalter-bilansista sporządza bilanse oraz zakłada i kontroluje księgowość. Zgłoszenia pod „Rutynowany” do Adm. N. Dz. 967bp

TROCHE HUMORU

CZY NIE PRZESADA,

— Uprzejmie proszę Pana szefa o uwolnienie mnie na dzisiejsze popołudnie Chcę iść na pogrzeb mej babci.

RADOSNA PRACA!

Racjonalną pomoc w nauce i wychowaniu pod kierunkiem specjalistów znajdują uczniowie szkół powszechnych i średnich od godziny 3—7

w Instytucie Wychow. G. Spierera
Kraków, ulica Starowiślna 85.

Informacji udziela dyrektor Instytutu od 3—7 tel. 171-08

Rodzice i Opiekunowie!

Uczniów zamiejscowych ze szkół powszechnych i średnich przyjmuje

na stały pobyt

INSTYTUT WYCHOWAWCZY G. SPIERERA,
Kraków, ulica Starowiślna 85

1) Racjonalna pomoc w nauce; 2) Atmosfera zaufania i radosnej pracy; 3) Wszelkie wymogi nowoczesnej higieny. — Informacji udziela dyrektor Instytutu od godziny 3—7. Telefon 171-08. 18x

III-ci praktyczny, 6-tygodn. kurs gotowania i pieczenia dla Pań

wraz z nauką nakrywania i podawania do stołu, otwiera dnia 25 stycznia b. r. szkoła zawodowa dla dziewcząt żyd. „Ognisko Pracy” w Krakowie, ul. Mikołajska 9, II. piętro. Zgłoszenia w kancelarii szkoły codziennie od godz. 11—1, — z wyjątkiem sobót. Telefon 158-21. Cały kurs wraz z prowiantem zł. 35.

2 lekcje nakrywania i podawania do stołu

odbędą się dnia 18 i 20 b. m. o godz. 4-tej popołudniu, w szkole zawod. dla dziewcząt żyd. „Ognisko Pracy” w Krakowie, ul. Mikołajska 9, II. piętro. Zgłoszenia i wpisy w kancelarii szkoły od godz. 11—1, — z wyjątkiem sobót. Telefon Nr. 158-21. — Obie lekcje kosztują zł. 4.

Wieczorny kurs kroju i szycia dla Pań

(6-ciotygodniowy) otwiera dnia 3 lutego b. r. szkoła zawodowa „Ognisko Pracy”, Kraków, ul. Mikołajska 9, II. piętro. Wpisy i informacje w kancelarii szkoły codziennie od godz. 11—1, z wyjątkiem sobót. Telefon 158-21. — Cena za kurs zł. 30.

DODATKOWE WPISY NA KURSY JĘZYKOWE

(polski, niemiecki, angielski, francuski)

przyjmuje się

W OGNISKU PRACY
Mikołajska 9, między 6—8 wiecz.

W TOWARZYSTWIE UBEZPIECZEN NA ŻYCIĘ**» FENIKS «**

było z końcem roku 1930 w 19 państwach **747.474 ubezpieczeń** na kapitał w łącznej wysokości **3 i 1/4 miljarða złotych** w mocy.

W tymże roku wypłacono ubezpieczonym około **45 milionów złotych.**

Dyrekcje filjalne:

Kraków, ulica św. Jana 3. — **Lwów**, ulica Kościuszki 8.

Filja w **BIELSKU**, ulica Kolejowa 3. — **Binro filjalne w Krakowie**, ulica św. Jana 3.

Oddział K. K. L. na Zach. Małopolskę i Śląsk w Krakowie, ulica św. Jana L. 3.

RENUMERATA: w Krakowie prow. miesięczn. Zł. 6'00 kwartal. Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu „ „ 6'20 „ „ 18'60
Na prowincji z przesyłką pocztową „ „ 6'60 „ „ 19'80
Zagranicą z przesyłką pocztową „ „ 10'60 „ „ 30'00

„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w poniedziałki i dni poświ

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 łamy po 74 milim. — Strona za tekstem 6 łamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1 strona 1'25. — Tekst 1'—, Nadesłane 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10 — Gratulacje 12'50 — Za zastrzeżenie miejsca dodacza się 25%

Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik” Zygmunt Rosenthal. — Redaktor naczelny: Dr. Wilhelm Berkelhammer. Redaktor odpowiedzialny: Zygfryd Moses. — Nowa Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orszakowej 7, pod zarządem Maksymiljana Feldmanna